

Zemřel architekt Stanislav Hubička. Autorovi Nuselského mostu bylo 88 let [URL](#)

WEB, Datum: 08.08.2018, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Stanislav Hubička, Návštěvnost: 16 913 777, Vydavatel: Economia, a.s.

Ve městech chybí zeleň, voda i selský rozum. Kdo za to může [URL](#)

WEB, Datum: 05.08.2018, Zdroj: idnes.cz, Autor: Alena Řezníčková, Návštěvnost: 65 280 239

Aktuální situace na úřadech územního plánování je alarmující [URL](#)

WEB, Datum: 02.08.2018, Zdroj: estav.cz, Návštěvnost: 0

Jaká platí pravidla pro stavby v CHKO

RÁDIO, Datum: 07.08.2018, Zdroj: ČRo Plus, Strana: 1, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS

Bourání s Annette Gigon: Nechceme stavět stále jen šedivé domy z betonu a kovu [URL](#)

WEB, Datum: 03.08.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Návštěvnost: 2 643 856

Rozšířit Prahu? Ano, nebo ne?

TISK, Datum: 08.08.2018, Zdroj: Pražský deník, Strana: 3, Autor: MAGDALENA HAVLÍKOVÁ, Vytištěno: 12 580, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Rubrika: Praha/zpravodajství

Krnáčová by ráda upravila bývalý pomník Stalina na Letné [URL](#)

WEB, Datum: 08.08.2018, Zdroj: tyden.cz +1, Návštěvnost: 3 503 790, Vydavatel: EMPRESA MEDIA, a.s.

Obsahové duplicity: 09.08.2018 - ctidoma.cz [URL](#)

Lidé nechtějí nové Macharovo náměstí [URL](#)

WEB, Datum: 08.08.2018, Zdroj: nasregion.cz, Autor: Zuzana Půrová, Mě Praha, Návštěvnost: 1 786, Vydavatel: A 11, spol. s r.o.

Zanedbané části měst probouzí k životu moderní architektura

TISK, Datum: 07.08.2018, Zdroj: Právo, Strana: 9, Autor: Jakub Svoboda, Vytištěno: 124 405, Prodáno: 73 570, Vydavatel: Borgis, a.s., Rubrika: Nemovitosti

Novou školu v Líbeznicích staví Metrostav

TISK, Datum: 07.08.2018, Zdroj: Prosperita, Strana: 2, Autor: (tz), Vytištěno: 13 500, Vydavatel: Rix s.r.o., Rubrika: Zrcadlo měsíce

Územní plán Brna zpracuje Kancelář architekta města Brna [URL](#)

WEB, Datum: 08.08.2018, Zdroj: imaterialy.dumabyt.cz +1, Návštěvnost: 17 174

Obsahové duplicity: 07.08.2018 - archiweb.cz [URL](#)

Hlavní architekt Brna sní o galerii funkcionalismu. Byl by to zřejmě celosvětový unikát, tvrdí

Sedláček [URL](#)

WEB, Datum: 01.08.2018, Zdroj: iHNed.cz, Návštěvnost: 5 397 490, Vydavatel: Economia, a.s.

Lávka byla na břehu už v úterý, likvidují se zbytky

TISK, Datum: 09.08.2018, Zdroj: Nymburský deník +1, Strana: 1, Autor: MIROSLAV S. JILEMNICKÝ, Vytištěno: 1 420, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Rubrika: Titulní strana

Obsahové duplicity: 08.08.2018 - rakovnický.denik.cz [URL](#)

V Mostě není, kde se osvěžit

TISK, Datum: 08.08.2018, Zdroj: Týdeník Mostecko, Strana: 3, Autor: MARTIN VOKURKA, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Rubrika: Událost týdne

Centrum Mostu by mohlo vypadat jinak. O nové podobě se vedení města poradí s architekty [URL](#)

WEB, Datum: 06.08.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Návštěvnost: 2 643 856

Mostecká radnice plánuje zbudovat památník horníků

TISK, Datum: 27.07.2018, Zdroj: 5plus2, Strana: 3, Autor: (men), Vytlačeno: 820 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Rubrika: Mostecko

Moderní stavby Pustevny obohatí, věří architekt Kamil Mrva [URL](#)

WEB, Datum: 07.08.2018, Zdroj: patriotmagazin.cz, Návštěvnost: 108 494, Vydavatel: Jaroslav Baďura

Bod architekti obnovili obecní hospodu s kulturním sálem v Máslovicích [URL](#)

WEB, Datum: 06.08.2018, Zdroj: earch.cz, Návštěvnost: 44 272

Vize PERLA 2020 vrací továrně život [URL](#)

WEB, Datum: 03.08.2018, Zdroj: imaterialy.dumabyt.cz, Návštěvnost: 17 174

Nový územní plán Kroměříže vypracuje společnost GGM [URL](#)

WEB, Datum: 27.07.2018, Zdroj: dumabyt.cz, Návštěvnost: 241 672, Vydavatel: Business Media CZ, spol. s r.o.

Zemřel architekt Stanislav Hubička. Autorovi Nuselského mostu bylo 88 let [URL](#)

WEB, Datum: 08.08.2018, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Stanislav Hubička, Návštěvnost: 16 913 777

Ve věku 88 let zemřel český architekt Stanislav Hubička. Informoval o tom web ČT24. Spolu se Svatoplukem Kobrou, Vojtěchem Michálkem byl autorem Nuselského mostu. Důležitá dopravní tepna, po níž denně projede desítky tisíc aut, oslavila v březnu 45 let od svého otevření. Hubička je také autorem Domu mezinárodního studentstva v Pařížské ulici v Praze. V rámci Soutěže Grand Prix architektů obdržel v roce 2011 Cenu za celoživotní dílo. Architektuře se věnuje i jeho syn, Radan Hubička, známý jako zastánce mrakodrapů v Praze, který je autorem V Tower na Pankráci.

Plány na přemostění hlubokého údolí Botiče v Praze vznikaly již na počátku 20. století. Návrh profesora Bechyně z roku 1919 počítal s vytvořením betonového obloukového mostu o délce 520 metrů, který byl podepřen 11 oblouky. Inženýr Bechyně do soutěží o podobu Nuselského mostu promluví ještě několikrát. Stavba mostu začala být aktuální až v 50. a 60. letech, kdy začaly vznikat první plány na bytovou zástavbu na Pankrácké pláni. I tehdy byla uspořádána architektonická soutěž, ze které vítězně vyšel návrh trojice architektů Vojtěcha Michálka, Stanislava Hubičky a Svatopluka Kobra. Výstavba byla zahájena v roce 1967 demolicí bloku 17 obytných domů. 24 fotografií

Nuselský most funguje 45 let. Nesl jméno po Gottwaldovi, otevírali ho milicionáři a testovaly tanky

Ve městech chybí zeleň, voda i selský rozum. Kdo za to může [URL](#)

WEB, Datum: 05.08.2018, Zdroj: idnes.cz, Autor: Alena Řezníčková, Návštěvnost: 65 280 239

O několik stupňů dokážou zchladit fasádu domu rostliny, které se po ní pnou. I v Praze je podle architekta Petra Leška plno staveb, jejichž architektura není tolik cenná, že by ji nemohla zeleň zakrýt, ideální by takový přístup byl podle něj pro panelové domy.

„Praze chybí stromy v ulicích a vodní prvky,“ tvrdí architekt Petr Lešek, který se zlepšováním veřejného prostoru zabývá. Chyba je podle něj ve vedeních měst, která nedokážou přimět developery, aby stavěli budovy šetrnější k

prostředí i obyvatelům.

Kropící vůz na náměstí Míru ve Zlíně (31. července 2018)

„Praze chybí stromy, které udělají lepší mikroklima. Když se podíváte v Budapešti, Sofii, Bukurešti, tam jsou ulice plné stromů, v Praze ne,“ říká architekt Lešek.

„Všichni říkají, že je těžké sázet v ulicích stromy, protože všude jsou sítě a nikdo s nimi nechce hýbat. Ale i když se třeba opravují rozvody, ulice se rozkope, vrátí se to zpátky a tečka. Situace by se ale dala jistě využít k výsadbě stromů, kdyby se činnosti zkoordinovaly a našla se vhodná doba,“ připomíná. „Funguje to stejně jako před 30 lety, každý udělá své a nic jiného ho nezajímá,“ dodává.

Tím, že výsadbou nových stromů komplikují sítě pod zemí, argumentují mnohé městské části. Přitom ale v samotném centru se za velké peníze budovaly podzemní kolektory, kde by měly být všechny sítě sdružené, a tedy by mělo být zřejmé, kde se nacházejí. Jak ale pro ČTK řekl jeden z developerů, který staví u Václavského náměstí, některé nově vznikající stavby dál pokládají své rozvody mimo ně a kolektory nevyužívají.

„Vyhazují se peníze na kropení ulic, ale to, co jde udělat za minimum peněz, se nestane. Praze chybí zamyšlení se nad tím, že když se něco (ve městě) dělá, má se to dělat s dlouhodobou vizí,“ říká Lešek.

Jednoduché nápady

Petr Lešek nekritizuje developery, kteří by mohli stavět budovy s lepší energetickou bilancí, město by podle něj mělo být tím, kdo ví, co chce na svém území mít. „Někde jinde na západ od nás by nepochybně byl nějaký systém úlev: vy postavíte o něco víc, ale za to nám dáte třeba nějaký park, nebo část objektu poskytnete na sociální bydlení. To tady ale není,“ uvedl.

Drobné úpravy města, které v součtu mohou snižovat teplotu v něm o několik stupňů Celsia, lze dělat v centru, na periferiích i v příměstské krajině. V centru jsou kamenné domy, které se proti přehřívání do jisté míry umějí bránit. „Ale chybějí tam kašny, na Staroměstském náměstí není jediná. Přitom byly všude, zrušily se a teď se těžko vracejí,“ připomíná Lešek jeden důležitý městský prvek, byť dnes s jinou funkcí.

V historických centrech je důležitý každý metr čtvereční a je třeba se o něj postarat. U městských částí se zástavbou z 19. či 20. století lze vodní plochy plánovat velkoryseji.

Děti se v horku osvěžují v kašně na náměstí Republiky v Plzni.

„Na sídlištích mohou přidat kvalitu, stejně jako porostlé fasády, které sníží teplotu až o dva stupně. V Nizozemsku jsou hřiště, která při přivalovém dešti fungují jako nádrže. Deset dní se tam drží voda, pomalu odtéká a ochlazuje vzduch,“ říká.

Na území Prahy je množství vltavských přítoků, potoků a rybníků, i ty mohou zlepšovat horké městské prostředí o pár stupňů. „Ale Metropolitní plán na ně nepamatuje. Nic jiného než vodu a zeleň nemáme. I drahé klimatizace fungují na stejném principu,“ připomíná Petr Lešek.

Chybí selský rozum

Nejdůležitější je podle Leška používat zdravý rozum a vědět, že když se postaví dům s prosklenou fasádou, musí se do něj v létě „rvát“ energie, aby se ochladil. Je proto třeba zvolit určitý poměr skla vůči pevné fasádě.

Ani vysoké náklady na chlazení však developera od nešetrných staveb neodradí: vybere si je od nájemců kanceláří, kteří své zaměstnance chladí klimatizací. To je názor spoluautora například Národní technické knihovny nebo nízkenergetického centra Sluňákov, odborně oceňovaných staveb.

Kontroverzní betonové květináče na Praze 5 ozdobily postavičky z polystyrenu

O tom, že si radnice neumějí poradit se zelení ve městě, svědčí třeba nápad s obřimi betonovými květináči, které byly postavené na chodnících na Smíchově v roce 2012 téměř za 18 milionů korun. Měly se osadit vzrostlými stromy, nakonec většina z nich skončila za bývalým lihovarem.

Pokuta, kterou městská část za květináče dostala, nic nevyřešila.

Aktuální situace na úřadech územního plánování je alarmující [URL](#)

[WEB](#), Datum: 02.08.2018, Zdroj: estav.cz, Návštěvnost: 0

Česká komora architektů není lhostejná k aktuální alarmující situaci vzniklé po 1. lednu 2018, kdy začala platit novela stavebního zákona upravující činnost úřadů územního plánování.

Přenesla povinnost posuzovat soulad připravovaných záměrů a staveb s územními plány, a to ze stavebních

úřadů na úřady územního plánování. Tato změna byla vyvolána ztrátou původní univerzální působnosti obecných stavebních úřadů při umisťování staveb.

Z důvodu potřeby koordinace umisťování stavebních záměrů v území byl úřad územního plánování určen novelou nově jako koordinační dotčený orgán státní správy, který má tuto koordinaci zajistit. Důvodů je více, například fakt, že některé obecné stavební úřady potřebné „komplexní“ posouzení souladu stavby s územním plánováním fakticky nedělaly v potřebném rozsahu. Bylo to často z důvodu přílišné komplikovanosti pojetí územního plánování v České republice a chybějícího metodického vedení úředníků stavebních úřadů v otázkách posuzování souladů s územními plány a s cíli a úkoly územního plánování. Důvodem byla i přílišná (specializovaná) kvalifikovanost pro umisťování a povolování staveb a subjektivní výklady a posuzování. Řešením však rozhodně nemělo být plošné přenesení posuzování veškerých staveb, včetně naprosto nevýznamných stavebních zásahů v území.

Proto se domníváme, že je zbytečné cizelovat metodickou, analytickou, tvůrčí, projednávací a schvalovací fázi územního plánování, pokud nejsme schopni její výsledky přenášet do praxe při umisťování a povolování staveb. Náprava skutečného stavu vyžaduje zásadní změny, které budou systémové, ale bohužel jejich aplikace do praxe si vyžádá čas, který vzhledem k dopadům znění přijaté novely stavebního zákona není.

Nelze také jen přihlížet současné situaci, kdy mnozí stavebníci čekají k dnešku již 30 týdnů na závazné stanovisko! Navíc mnohé úřady územního plánování přestávají plnit své původní poslání a funkci - být pořizovatelem územně plánovací dokumentace pro města a obce. Tato, pro většinu měst a obcí jejich hlavní činnost, doslova zmizela pod návaem administrativní agendy související s jejich novou pozicí v systému přípravy staveb. Tato skutečnost je ve srovnání s opožděným vydáváním závazných stanovisek bohužel v pozadí, přesto, že její dopady mohou mít nedozírné důsledky na výstavbu většiny obcí a měst. Je tedy zapotřebí najít okamžitá opatření, která kritickou situaci alespoň částečně zmírní. V tuto chvíli je nezbytné provést okamžitá kroky pro fungování úřadů územního plánování.

Česká komora architektů navrhuje a doporučuje co nejrychleji přijmout tyto kroky:

Jaká platí pravidla pro stavby v CHKO

RÁDIO, Datum: 07.08.2018, Zdroj: ČRo Plus, Strana: 1

Vít POHANKA, moderátor

Železniční vagón do chráněné krajinné oblasti nepatří. Na to narazil například živnostník na Vysočině, když chtěl v odstaveném vagónu na svém vlastním pozemku prodávat občerstvení. Agentura ochrany přírody a krajiny má mnoho jiných pravidel pro všechny stavby na chráněných územích po celé republice. Proč jsou taková omezení potřebná, když jsou větší i menší města tak jako tak poseta panelovými domy, komíny a krabicovými průmyslovými stavbami? V dnešním pořadu Zaostřeno uslyšíte názory stavitelů, ochranářů i architektů. Příjemný poslech přeje Vít Pohanka.

Vesnice Polnička leží na frekventované stezce pro pěší i cyklisty mezi Žďárem nad Sázavou a Velkým Dářkem. Na samém kraji obce je areál zvaný Vagon. Teď uprostřed turistické sezony je tady doslova nával. Už od 90. let ho postupně budoval pan Bohumír Wimmer.

Bohumír WIMMER, autor projektu Vagon

Tady je spousta atrakcí placenejch, spousta neplacenejch. Největší tou atrakcí je vláček, pak jsou tady buginy, čtyřkolky, skákací hrad a malý elektrický autíčka, hopstráda, no, a potom, já nevím, pro děti lanovky, kolotoče, různý drobnosti další, no. Zookoutek a ...

Vít POHANKA, moderátor

Jak se to celý seběhlo? Proč zrovna Vagon, proč zrovna tady?

Bohumír WIMMER, autor projektu Vagon

Já jsem dělal na dráze a v restituci jsme tady po otcevi dostali nějaký pole a, a tak že si tady uděláme chatku. A napadl nás vagon a, starej, tenkrát za babku, a tak jsme ho sem nechali převézt, a tady dřeme na poli, kopem brambory, a jezdí spousta civilistů, a tak říkám, tady nám jezdí peníze, no, tak jsme z toho udělali to, co tu je, no.

Vít POHANKA, moderátor

Jak jste sem ten vagón ještě dostávali tenkrát vlastně? To se muselo dovízt nějak na nějakým nákladřáku?

Bohumír WIMMER, autor projektu Vagon

No, návěs a dva jeřáby, ale to bylo v zimě, a tady byl sníh, a silnice neprohrnutý a dojeli jsme akorát sem, a tak to tady ...

Vít POHANKA, moderátor

Tak to tady dali.

Projíždějící turisté i místní si vagón u Polničky oblíbili. Ne tak Správa Chráněné krajinné oblasti Žďárské vrhy, na jejímž území celý areál stojí. Vagón se zakulacenou střechou se nemusel přímo odstěhovat. Jenom nesmí být vidět. S panem Wimmerem si tak dnes povídáme u dřevěné stavby s předepsanou sedlovou střechou, která má ale svým způsobem unikátní interiér.

Teď se zeptám teda, ten původní vagón tady ještě stojí, tady pod tímhle tím.

Bohumír WIMMER, autor projektu Vagon

To je, to je vlastně to, co vidíte, je vagón a otlučeněj palubkama, a nahoře, nahoře je střecha, která se tady musela udělat, aby to zapadlo do tý krajiny, no.

Vít POHANKA, moderátor

Překvapilo vás to, že musíte udělat takovouhle střechu? Že okolo toho bude tak trošku humbuk, až bych skoro řek?

Bohumír WIMMER, autor projektu Vagon

No, já vím, že musí bejt nějaký pravidla a takový, ale, ale myslel jsem, že to nebude nutný, no. Na vagóně, kde střecha je, že jo, dělat ještě jednu takovouhle. A pořádnou. A to, ale tak jako jsem to respektoval.

Vít POHANKA, moderátor

Máte pro to pochopení asi.

Bohumír WIMMER, autor projektu Vagon

Mám, no jako. Víím, že se musí nějaký pravidla dodržovat. No, tady ta, tady prostě, já nevím jako, nemůže, nemůže člověk si postavit, co chce, a ani ty blbý okna nemůže mít, jaký chce, prostě musí respektovat jakýsi nařízení chráněný krajinný oblasti a nejede přes to vlak, no.

Vít POHANKA, moderátor

To nejede, tady doslova přes to nejede vagón.

Pan Wimmer má tedy pro pravidla pro stavby v chráněné krajinné oblasti, zkráceně CHKO, pochopení, a respektuje je. Jenže poodjedte jen o kousek dál od Polničky k vesničce Stržanov. Odsud se nabízí široký výhled na Žďár nad Sázavou a okolí. Ušlechtilé barokní obrysy zámku a ikonického poutního kostela Svatého Jana Nepomuckého na Zelené hoře dokresluje ne až tak ušlechtilý pohled na továrnu Tokoz obehnanou plechovým plotem s ostnatým drátem. Pozadí tvoří řady a řady paneláků ze 70. a 80. let minulého století, panorama korunuje nepřehlédnutelný majestátní kolos podniku Žďas, k nebi se tyčí hned několik vysokých komínů. Město je sice z největší části přímo na území chráněné krajinné oblasti, ale přísná pravidla pro výstavbu pro něj neplatí. Jak mi řekl přímo na její správě zástupce ředitele inženýr Zdeněk Zálíš, krajináři nad Žďárem asi celkem pochopitelně zlomili příslovečnou hůl už v době vzniku zdejší CHKO v roce 1970.

Ing. Zdeněk ZÁLIŠ, zástupce ředitele Správy CHKO Žďárské vrhy

Ve velkých městech, jako je Žďár nad Sázavou, Hlinsko, Nové Město na Moravě, tak vlastně už ve zřizovacím výnosu, když byla CHKO vyhlášena, tak už se tehdy nepočítalo, že bychom se k té výstavbě vyjadřovali, protože ta zástavba je tam tak různorodá, že už by to vlastně nemělo žádný smysl, jo. Takže ve velkých městech s tou smíšenou zástavbou my už se nevyjadřujeme. Od začátku.

Vít POHANKA, moderátor

Takže se to týká jenom těch obcí vlastně menších, které jsou jako třeba tady nedaleko Polnička a podobně?

Ing. Zdeněk ZÁLIŠ, zástupce ředitele Správy CHKO Žďárské vrhy

Ano, týká se to prostě obcí vyloženě, kde ten vzhled té zástavby ještě navazuje na nějakou tradici a ctí nějaká pravidla, jo. V městech tady už, tady už nic.

Vít POHANKA, moderátor

Vy jste zmínil, že je potřeba ctít určité tradice, nějakou návaznost na tu krajinu. Dá se aspoň zhruba vysvětlit, jak by třeba měla vypadat stavba někde v takové vsi, která už je v krajině, a jak by naopak vypadat neměla, tady na Vysočině?

Ing. Zdeněk ZÁLIŠ, zástupce ředitele Správy CHKO Žďárské vrhy

Jako první posuzujeme umístění té stavby, zda tam umístit lze nebo nelze. Protože laický investor si může koupit louku, kde si chce postavit třeba rodinný dům či rekreační chalupu, ale my zjistíme, že na té louce jsou chráněné druhy rostlin nebo živočichů, takže umístění vlastně tam ani není možné. Ale v případě, že to umístění tam možné je, tak potom posuzujeme i ten vzhled. Vlastně my jsme připravili pro každého stavebníka, který chce stavět, tak takovou příručku, kde jsou v kostce shrnuty všechny pravidla, kterými když se bude řídit, tak bez problémů dostane náš souhlas. Takže když bych to měl shrnout, tak ...

Vít POHANKA, moderátor

Můžeme z ní citovat třeba trošičku, z těch základních ...

Ing. Zdeněk ZÁLIŠ, zástupce ředitele Správy CHKO Žďárské vrhy

Určitě, určitě. Ten dům, který navazuje na tu tradiční zástavbu, by měl mít obdélníkový půdorys, nejlépe s poměrem stran 1:2, měl by být pouze jednopodlažní s možným obytným podkrovím a měl by mít sedlovou

střechu o sklonu 40 až 45 stupňů. Potom co se týče nějakých detailů, tak vlastně typická barevnost té střechy by měla být v nějakých tmavých odstínech, matná, a naopak fasáda by měla být ve světlých odstínech. Takovou specialitou v podstatě tradiční jsou dřevostavby, takže tady se nám dochovaly vlastně pouze roubené stavby, které jsou vlastně postavené konstrukčně z hraněného řeziva, bez přesahu rohů, jiný typ stavby se tady nedochoval. Často se setkáváme se záměry stavebníků, že chtějí takzvané ty sruby, jo? Takže ty tady bohužel nepovolujeme.

Vít POHANKA, moderátor

Sruby takové ty asi severského typu.

Ing. Zdeněk ZÁLIŠ, zástupce ředitele Správy CHKO Žďárské vrhy

Ano, z těch koláčů a co mají rohy s přesahy, to je naprosto netypická stavba tady, nepůvodní. Takže bohužel tyto stavby sem nepatří.

Vít POHANKA, moderátor

Já tomu rozumím, samozřejmě jsou určitá pravidla, ale když říkáte netypická, nepůvodní stavba, když si člověk vyjede tady nad Stržanov a podívá se na poutní kostel Svatého Jana Nepomuckého na Zelené hoře, tak ho chtě nechtě napadne, jestli by to ten Santini mohl takhle postavit, pokud by se k tomu vyjadřovala chráněná krajinná oblast, respektive její správa.

Ing. Zdeněk ZÁLIŠ, zástupce ředitele Správy CHKO Žďárské vrhy

Je potřeba rozlišit vlastně typy staveb. Že jo. Pokud se týká o typy staveb pro bydlení, tak já jsem, to jsou ty nejčastější, tak tady jsem řekl ty pravidla. A samozřejmě ty pravidla nejdou aplikovat na typy, jako jsou kostely, jako jsou například sportovní areály nebo průmyslové areály. Tak tam to samozřejmě aplikovat nejde.

Vít POHANKA, moderátor

Inženýr Zdeněk Záliš ze Správy chráněné krajinné oblasti Žďárské vrchy. Shrnutí potvrzeno, roubenka dobrá, srub špatný. S paneláky ve městech se už nic nenadělá, ale na vesnici ve Žďárských vrších dnes vilku funkcionalistických tvarů nepostavíte. Jestli jste to tedy nestihli do roku 1970, kdy se tady CHKO vyhlásila. Co na to říkají architekti? Doktor Milan Svoboda je členem představenstva české komory a krajinářská architektura je jeho specializací.

Milan SVOBODA, doktor, krajinářský architekt

No, ono samozřejmě předmětem ochrany těch chráněných krajinných oblastí je nejenom ochrana nějakých cenných částí přírody, ale celkově té krajiny, jejího vzhledu, jejího rázu, který žel obsahuje nejenom tu přírodní složku, ale i tu složku civilizační, čili tu kulturní krajinu i tu výstavbu. Takže si myslím, že určitá pravidla mají smysl. Jde o to, jak mají být přísná a jak mají být podrobná. Já si vždycky zastávám názor, že ty vstupy současné architektury do jakéhokoliv prostředí historické nebo do nějaké hodnotné krajiny jsou přípustné, ale musí být k tomu prostředí uctivé a nesmí vlastně si ho úplně jakoby přehlušit, ten vlastní, vlastní smysl toho předmětu ochrany.

Vít POHANKA, moderátor

A jsou tedy z pohledu České komory architektů pravidla pro stavby na chráněných územích v České republice

přiměřená a rozumná?

Milan SVOBODA, doktor, krajinářský architekt

Já myslím, že je to opět přístup dost individuální chtě jednotlivých správ chráněných krajinných oblastí, je zcela legitimní, aby tam třeba nevznikaly stavby, který svým, svou třeba hmotou nebo výškou nějakým způsobem narušují třeba nějaké pohledy nebo ráz těch jednotlivých sídel, na druhou stranu bych se nebránil tomu, aby tam vznikly třeba soudobé objekty, nevím, jestli je úplně oprávněné třeba chtít určitý sklon střechy. Pokud ten objekt bude sám o sobě architektonicky cenný, hodnotný, tak by mi nevadil ani třeba s jiným tvarem střechy, s plochou střechou, a tak podobně.

Vít POHANKA, moderátor

Milan Svoboda z představenstva České komory architektů.

Chráněné krajinné oblasti v celé republice řídí Agentura ochrany přírody a krajiny ministerstva životního prostředí. Ředitelem odboru vnějších vztahů je Tomáš Růžička.

Tomáš RŮŽIČKA, ředitel odboru vnějších vztahů, Agentura ochrany přírody a krajiny Ministerstva životního prostředí ČR

Ta historie vlastně vzniku chráněných oblastí v České republice sahá až do 19. století vlastně, kdy hrabě Buquoy založil první rezervaci, Žofínský prales, a potom trvalo dalších několik desítek let, než se vyhlásily další chráněné, chráněná území, a první chráněná krajinná oblast byla vyhlášena v roce 1955, a byl to Český ráj. Potom se vyhlášovala další chráněná území, a tou poslední chráněnou krajinnou oblastí byla CHKO Brdy vyhlášena v roce 2016.

Vít POHANKA, moderátor

Kromě těch chráněných krajinných oblastí jsou v Česku také čtyři národní parky. Konkrétně Krkonošský, Šumavský, Podyjí a České Švýcarsko. Jaké jsou hlavní rozdíly v tom, jak se dá hospodařit a stavět v nich, na rozdíl od CHKO?

Tomáš RŮŽIČKA, ředitel odboru vnějších vztahů, Agentura ochrany přírody a krajiny Ministerstva životního prostředí ČR

Ta pravidla jsou v tomto ohledu hodně podobná. Z hlediska zemědělského hospodaření je jak v CHKO, tak v národním parku zákaz nějakého intenzivního hospodaření, to platí na území celého národního parku, a v chráněné krajinné oblasti to platí v prvních a v druhých zónách. To jsou ta nejcitlivější území. S tím, že právě v těch prvních zónách jak v národních parcích, tak v národních krajinných oblastech je zákaz používání třeba hnojiv, nebo používání kejdy, a podobně. Ti hospodáři dostávají za to, že mají takhle omezené to své hospodaření, tak dost se jim vyplácí takzvané újmy za to ztížené hospodaření, a ročně to dělá více jak 90 milionů korun pro celou Českou republiku. Tam ale je potřeba říct, že se to týká většinou lesního hospodaření a Lesů České republiky, kteří jsou tím příjemcem tady těch úměrů. A co se týče té výstavby, tak ta pravidla jsou velmi, velmi podobná, na území CHKO se vyjadřuje naše regionální pracoviště Agentury ochrany přírody a krajiny v té dané CHKO, k té plánované výstavbě, jako orgán ochrany přírody. A na území národního parku se k těm plánovaným výstavbám nebo rekonstrukcím vyjadřuje správa daného národního parku.

Vít POHANKA, moderátor

Víte, v téhle souvislosti mi to nedá nezmínit, že v Peci pod Sněžkou v Krkonoších stojí už skoro 40 let

kontroverzní 19patrový hotel Horizont. Čtenáři iDNES na Královéhradecký ho mimochodem před časem označili jednoznačně za nejhrůznější stavbu v kraji. Přesto má i taková stavba své zastánce. Myslíte si, že by se dala postavit ještě dneska v roce 2018?

Tomáš RŮŽIČKA, ředitel odboru vnějších vztahů, Agentura ochrany přírody a krajiny Ministerstva životního prostředí ČR

Já si myslím, že velmi obtížně. Tam vždycky záleží na tom, zda ta stavba nějakým způsobem zasáhne buď to biotopu ohrožených druhů živočichů nebo rostlin, ale v tomhle tom případě vy asi narážíte na tu, na to provedení té stavby samotný, kdy vlastně dochází k narušení takového toho rázu té horské krajiny. Že ta stavba tam jaksi nepatří. Což pozná vlastně každý. A to je ta ochrana krajinného rázu, kterou jak národní parky, tak agentura ochrany přírody se snaží dodržovat, abychom v těch cenných krajínách, kde se nám to líbí, kde to vypadá hezky, tak aby ty krajiny zůstaly i pro budoucí generace takto zachovány. Takže myslím si, hotel podobného typu by dnes už nebylo možné postavit.

Vít POHANKA, moderátor

No, právě. Ale tím se dostáváme k jádru věci. Jak v přírodních rezervacích, tak v chráněných krajinných oblastech na takový pohled často narazíte. A teď si představte člověka, který bydlí třeba někde ve vesnici, nemůže postavit dům se čtvercovým půdorysem, s jinou střechou, než která je lomená v úhlu 40 až 45 %, nebo dokonce ani skandinávský srub, protože by to hyzdilo krajinu nebo to do ní nezapadalo. A potom stejný člověk vyjde pár kilometrů na kopec, rozhlédne se po krajině, kterou jen o kousek dál, obrazně řečeno, zdobí Žďár nad Sázavou se svými paneláky, a odevšud viditelným komplexem Žďasu. Máte i třeba u vás v Agentuře pro ochranu přírody a krajiny pochopení, že to prostě obyvatelé a lidi, kteří chtějí v těch chráněných krajinných oblastech něco stavět, dráždí, a že to leckdy nechápu?

Tomáš RŮŽIČKA, ředitel odboru vnějších vztahů, Agentura ochrany přírody a krajiny Ministerstva životního prostředí ČR

Jako to je samozřejmě těžká problematika. Ten Žďas už je tam strašně dlouho, že jo, to není nová stavba, a tím, že byl celý Žďár nad Sázavou zahrnut jako pod, pod CHKO, tak tím se tohleto může, může zdát, jako v dnešní době, si myslím, že velká města, která jsou na území CHKO, by tam být asi ani nemusela, protože to je věci rozvoje města, ale máte pravdu, že i když jsem potom v té CHKO a dívám se na to město, tak ten pohled není úplně příjemný, no. To jsou, na to se dá asi těžko odpovědět. Když si vezmete třeba jinou CHKO, například České středohoří, které protíná dálnice D8 vlastně, tak ta taky by v té dané CHKO neměla být vůbec budována, protože výrazně narušuje ten krajinný ráz, ale tam zase převážil nějaký prostě názor i politický, a ta výjimka pro tuhle tu stavbu se taky povolila. Rozumím tomu, že to někdo může, může tak brát. Ale přece jenom do té krajiny nebo do té CHKO chodí lidi pro tu krajinu, do které se jdou podívat, a ne do těch měst. Takže z toho důvodu naším úkolem i ze zákona je chránit ten krajinný ráz nebo ten charakter té krajiny a těch sídel, které vlastně tu krajinu dotváří. A z toho potom plynou některá ta doporučení těch našich zaměstnanců, jakým způsobem stavět tak, aby se ten krajinný ráz nenarušil.

Vít POHANKA, moderátor

A stává se často, že slyšíte takovou kritiku, i třeba ze strany politiků, ať už místních nebo celostátních?

Tomáš RŮŽIČKA, ředitel odboru vnějších vztahů, Agentura ochrany přírody a krajiny Ministerstva životního prostředí ČR

Ano. Samozřejmě na to narážíme. Na druhou stranu mnoho lidí zase oceňuje tu naši práci a to, že jsou ty obce,

ta sídla, v CHKO pořád ještě taková, jaká jsou. Že tam nejsou postavený různé stavby, které známe třeba z obcí, které jsou mimo CHKO, to znamená ta podnikatelská baroka, prostě skleněné domy, krabice, což na první pohled architektonicky, když to vidíte na papíře nebo jako samostatnou budovu, tak to vypadá třeba pěkně, ale když to vidíte v té zástavbě, kde je nějaká historická zástavba typických domků, tak to tam působí potom jako pěst na oko. A kdybychom toto nehlí..., nehlídali, tak vlastně dojde ke zničení toho fenoménu typického pro tu danou chráněnou krajinnou oblast.

Vít POHANKA, moderátor

Docela velké emoce a debaty v téhle souvislosti provázely před časem novelu zákona o národních parcích. Připomenu, prezident Zeman ji dokonce vetoval. Sněmovna pak veto přehlasovala. Šumavské obce se kvůli tomu obrátily na Ústavní soud, ale marně. Mluvilo a psalo se i o tom, že je to vítězství zelených fanatiků. Jak se na to díváte ve vaší agentuře?

Tomáš RŮŽIČKA, ředitel odboru vnějších vztahů, Agentura ochrany přírody a krajiny Ministerstva životního prostředí ČR

Byla obava některých obcí a snahy některých vlastně investorů stavět právě, rozšiřovat ta sídla třeba na Šumavě, a tento zákon, který prošel, to neumožňuje. Protože říká, že v národním parku se má především chránit příroda a krajina. A třeba toto byl ten rozpor, že někteří investoři, někteří zástupci obcí tvrdili, že, že to není pravda, že toto by neměl být primární cíl národního parku, ale že to prostě podváže tu možnost rozvoje těch jednotlivých obcí, který jsou v národním parku. Což si myslím, že je to omezení rozvoje nějakým směrem, nějakého třeba /nesrozumitelné/ turismu nebo průmyslového rozvoje na úkor krajiny a přírody, a, ale umožňuje to rozvoj třeba měkkého turistického ruchu nebo aktivit, které těží z té krásné a zachovalé přírody. Když si vezmete, dnes se mluví o tom, že Češi začínají víc a víc jezdit do destinací právě v rámci České republiky, tak kromě klasických hradů a zámků ti lidé směřují především do národního parku a chráněných krajinných oblastí. Takže tam jezdí pravděpodobně proto, že se jim tam líbí. Že je to právě ta zachovalá krajina a příroda.

Vít POHANKA, moderátor

Říká Tomáš Růžička z Agentury ochrany přírody a krajiny ministerstva životního prostředí. Díky za váš čas.

Tomáš RŮŽIČKA, ředitel odboru vnějších vztahů, Agentura ochrany přírody a krajiny Ministerstva životního prostředí ČR

Nemáte zač.

Vít POHANKA, moderátor

Dnešní pořad Zaostřeno končí, vysílání Českého rozhlasu Plus ale samozřejmě pokračuje. Příjemný poslech vám přeje Vít Pohanka a těší se na slyšenou.

Bourání s Annette Gigon: Nechceme stavět stále jen šedivé domy z betonu a kovu [URL](#)

[WEB](#), Datum: 03.08.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Návštěvnost: 2 643 856

„Když stavíme muzeum, chceme, aby prostor bral ohled na umění v něm. Stavba nemá jen odrážet kreativitu architekta,“ říká Švýcarka Annette Gigon o minimalistickém interiéru muzea v Davosu. Poslechněte si rozhovor se známou architektkou o spolupráci s výtvarníky, o domech odrážejících oblohu a o architektonickém viru, který ji přivedl k řemeslu.

Annette Gigon původně chtěla studovat germanistiku. „Chytila jsem pak ale architektonický virus a rozhodla se jít

studovat architekturu.“ Navštěvovala známou architektonickou školu ETH v Curychu, po škole pracovala mimo jiné pro světoznámou architektonickou dvojici Herzog a De Meuron. V osmdesátých letech si Gigon spolu s architektem Mikem Guyerem otevřela vlastní ateliér Gigon/Guyer.

Rozhovor Adama Gebriana s architektkou Annette Gigon jsme v pořadu Bourání vysílali 7. 11. 2016.

Na počátku existence svého ateliéru vyhráli soutěž na Kirchnerovo muzeum v Davosu. Čtyři výstavní prostory muzea jsou vytvořeny v minimalistickém stylu – bílé stěny, dřevěná podlaha a mléčně prosklený strop. Muzeum bylo první velkou zakázkou pro ateliér Gigon/Guyer. Po této zakázce přišlo ateliéru více nabídek na umělecké prostory a budovy, při jejichž navrhování se architekti často inspirovali zkušeností z práce na davoském muzeu. „Byl to pro nás velmi důležitý projekt. Snažili jsme se, aby samotná budova a místnosti braly ohled na díla, která v nich budou vystavena,“ vysvětluje Annette Gigon, jak při tvorbě postupovali.

Kirchner Museum Davos from Gigon/Guyer on Vimeo.

Další významnou budovou ateliéru Gigon/Guyer je 126metrová Prime Tower v Curychu. K vysokým budovám v centru města má veřejnost často spíše negativní postoj, podle Annette Gigon se ale Prime Tower ve Švýcarsku setkala s pozitivními reakcemi. „Vznikla sice iniciativa, která chtěla v Curychu zakázat výstavbu budov vyšších než 40 metrů, ale byla většinou odmítnuta. Prime Tower naopak lidé přijali dobře. Možná proto, že to je nový prvek uprostřed města. Reaguje na světlo a na počasí a také na to, co ji obklopuje – zalesněné kopce kolem Curychu. Není to jen architektonický prvek ve městě, ale přirozená hmota, která tam zapadá. Někdy třeba zmizí v nebi nebo je zakrytá svými vlastními odrazy,“ říká Gigon. Prime Tower odráží denní světlo a jeho barva se tak mění podle množství světla nebo ročního období.

Řada budov, které ateliér navrhl a postavil, září pestrými barvami. Jedněmi z nich jsou například Sportovní centrum v Davosu nebo bytový a obchodní dům Smaragd v Almere. Annette Gigon a Mike Guyer si k práci často přizvou umělce, malíře a designéry, kteří domům dají osobitý umělecký ráz. „Baví mě spolupráce s umělci, baví mě jejich tvůrčí schopnost. Pracujeme s výtvarníky i na rezidenčních budovách, s omezeným rozpočtem.

Nechceme stavět stále dokola jen domy z betonu a kovu,“ vysvětluje architektka.

Annette Gigon také spolu s Mikem Guyerem učí na univerzitě ETH. Střídají se po semestrech, mohou tak tedy souběžně pracovat v kanceláři. Kurzy vedou prakticky, jako kdyby se studenti účastnili architektonické soutěže.

„Dáváme jim jen rady, jako bychom byli kolegové. Radíme jim, jak pracovat, na svých projektech ale pracují sami.“ Při své návštěvě Prahy se podívala také do Loosovy a Rothmayerovy vily. „Jsem opravdu ohromená kvalitou i kvantitou skvělé architektury tady v Praze. Líbí se mi budovy na Václavském náměstí a domy v těch nejrepresentativnějších ulicích města.“

Co dalšího dodává Gigon k Praze? A jak se v její práci dají rozpoznat švýcarské kořeny? Poslechněte si celý pořad.

Rozšířit Prahu? Ano, nebo ne?

TISK, Datum: 08.08.2018, Zdroj: Pražský deník, Strana: 3, Autor: MAGDALENA HAVLÍKOVÁ, Vytlačeno: 12 580, Rubrika: Praha/zpravodajství

Návrh Metropolitního plánu počítá s tím, že Praha již nebude dále rozšiřovat své hranice.

Podle některých odborníků to může městu a jeho obyvatelům uškodit.

Metropole již neporoste do šířky, zástavba bude hustší a vyšší. S takovou variantou počítá návrh Metropolitního plánu.

„Rozpínání města je neekologické a neekonomické.

Praha je jedno z nejdříve osídlených velkoměst Evropy, má 25 obyvatel na hektar, přestože víme, že město začíná nejlépe fungovat při 100 obyvatelích na hektar. V takových městech je efektivní provozovat MHD, daří se obchodům a restauracím. Lidé se navíc potkávají a rádi se pohybují pěšky. Říká se tomu město krátkých vzdáleností,“ vysvětluje důvody současné podoby plánu mluvčí Institutu plánování a rozvoje (IPR) Marek Vácha.

CENY BYTŮ POROSTOU

Návrh se ale setkal i s řadou kritiků. Jedním z nich je i Petr Ryska ze spolku Praha Neznámá. „Pokud vezmeme

souvisle zastavěnou plochu, tak je Praha srovnatelná s evropskými městy se stejným počtem obyvatel. Tudíž zahušťováním vnitřních částí Prahy bychom se dostali na vyšší hodnoty, než mají srovnatelná města, a došlo by ke značnému zhoršení kvality bydlení," domnívá se Ryska. Hrozí totiž podle něj, že zastavením přirozeného růstu města do šířky budou ceny nemovitostí v metropoli nadále stoupat až do míry, kdy budou pro obyvatele nedosažitelné. Kdo bude chtít bydlet ve svém, bude proto muset volit místa za hranicemi Prahy, což způsobuje dopravní zácpy a problémy s parkováním na okrajích města. Přestěhováním obyvatel za hranice města pak Praha přichází i o daňové příjmy.

ZMĚŇTE BROWNFIELDY

Proměnou brownfieldů podle IPR ale Praha nabízí dostatek prostoru v zástavbě i ve svých současných hranicích. „Brownfieldy jsou dobře napojeny na dopravní i technické sítě a jsou blízko centra,“ oponuje Vácha. Mezi brownfieldy, které se časem změní v rezidenční oblasti, patří Nákladové nádraží Žižkov, Ruzyně, Smíchovské nádraží nebo Rohanský ostrov.

Právnička ze sdružení Arnika Vendula Záhumenská ale před přílišným zahušťováním míst varuje. „Většinu obyvatel Prahy dnes trápí nadměrná doprava, hluk a znečištění ovzduší. Metropolitní plán nemůže jen tak přivést do určitého území tisíce nových obyvatel,“ myslí si Vendula Záhumenská a poukazuje na to, že plán nevymezuje na těchto územích konkrétní plochy pro školy, lékařská zařízení ani parky. Navíc se obává, že další výstavba v centru a jeho okolí nijak s cenami bytů nehne, protože tyto lokality jsou atraktivní pro krátkodobé pronájmy a ke spekulacím.

ZÁJEM JE O OKRAJE

Ne všichni Pražané ale chtějí žít v centru a jeho širším okolí, naopak v posledních desetiletích přibývají obyvatelé ve Štěrboholích, Měcholupech nebo Březiněvsi. Podle Petra Rysky by proto mělo město vyčlenit i další plochy na svém okraji určené k nové výstavbě. „Jako nejvhodnější rozvojová plocha se jeví využít celé území mezi stanicí metra Stodůlky a Pražským okruhem, Sobín, oblast Holyně – Slivenec – Lochkov. Pro rodinné domy je vhodná oblast Křeslic, Kolovrat, plocha mezi Písnicí, Cholupicemi a Točnou, od Lipenců až k hranici Prahy.

Na východním okraji pak území Běchovic, Újezdu nad Lesy, Kolodějí, Dolních Měcholup a Dubče,“ vyjmenovává Petr Ryska. Mohlo by to podle něj zabránit rozšiřování satelitní výstavby třeba v oblasti Polabí, kde domy nahrazují pole s kvalitní půdou.

Krnáčová by ráda upravila bývalý pomník Stalina na Letné [URL](#)

WEB, Datum: 08.08.2018, Zdroj: tyden.cz +1, Návštěvnost: 3 503 790

Obsahové duplicity: 09.08.2018 - ctidoma.cz [URL](#)

Vedení pražského magistrátu "oprášilo" šest let starou studii na úpravy podstavy bývalého Stalinova pomníku na Letné, na které nyní stojí pohyblivá socha přezdívaná Metronom. V podzemních prostorách základny má vzniknout galerie. Magistrát za to čelí kritice starosty Prahy 7 Jana Čižinského, dalších komunálních politiků a Zelených. Jak ve středu novinářům řekl Čižinský, je podle něj nepřijatelné, aby se podobné úpravy dělaly bez široké veřejné diskuse a architektonické soutěže. Primátorka Adriana Krnáčová (ANO) uvedla, že by záměr ráda předložila radě do voleb. Kritiku odmítá, investice je podle ní nezbytná.

Na záměr v úterý upozornil deník E15. "Celé to působí tak, že se hnutí ANO snaží na poslední chvíli postavit primátorce pomník," uvedl Čižinský. "Období, kdy někdo něco rozhodl a direktivně to někam umístil bez ohledu na lidi, kteří tam žijí, už je snad pryč," dodala radní Prahy 7 Lenka Burgerová. Burgerová, Čižinský a další politici z Prahy 7 na podzim kandidují na magistrát pod hlavičkou sdružení Praha sobě.

Se záměrem nesouhlasí ani místostarosta Prahy 7 a kandidát Zelených na primátora Ondřej Mirovský. Názor vedení městské části je obecně takový, že využití letenských sadů by mělo zůstat stejné jako dosud a větší stavby by tam vznikat neměly. Čižinský nicméně dodal, že do bývalého pomníku se bude muset investovat,

protože není v dobrém stavu. Nikoliv však tímto způsobem a nikoliv pár měsíců před volbami, dodal. Co s prostorem se řeší již dvacet let. Podle návrhu usnesení, by měli radní Prahy v dalších týdnech rozhodovat o zakázce za necelých 50 milionů korun na zpracování projektové dokumentace podle studie z roku 2012. Podle Krnáčové už o plánované prostory projevila zájem Národní galerie. Primátorka odmítla kritiku s tím, že nutnost "Stalina" opravit je zjevná. "Už nyní je v podstatě v havarijním stavu, a ta investice je proto naprosto nezbytná. Zatím jsem o tom záměru hovořila s vedením Národní galerie a pan ředitel to vítá. Teď to chci určitě prodiskutovat s kolegy a případně i předložit na některé ze zbývajících rad," uvedla. Dodala, že je nesmysl, že měl být tisk předložen na radu už v úterý, jak tvrdil Čizinský. Praha již od počátku devadesátých let řeší, jak využít prostor pod bývalým pomníkem sovětského diktátora, kde jsou i rozsáhlé podzemní prostory. Mluvilo se například o vzniku muzea totality, o kavárně nebo oceanáriu. Vše ale zůstalo ve fázi úvah. Ploše od roku 1991 dominuje 25 metrů vysoká pohyblivá socha přezdívaná Metronom.

Lidé nechtějí nové Macharovo náměstí [URL](#)

WEB, Datum: 08.08.2018, Zdroj: nasregion.cz, Autor: Zuzana Půrová, MČ Praha, Návštěvnost: 1 786

Za unikátní část Prahy označuje Martin Polách, zástupce starosty pro územní rozvoj a veřejný prostor (ANO), šestkovou Ořechovku. Jejím středem je Macharovo náměstí. A právě to chce Polách ve velkém proměnit. Jenže ne všichni jeho nadšení sdílejí. Obyvatelé Ořechovky dokonce sepsali proti změně petici, kterou podpořila opozice.

Na náměstí se nacházejí tenisové kurty a přilehlé buňky, které slouží jako zázemí pro tenisty a náměstí spíše od svého vzniku připomíná park. Podle Polácha dřevěná stavba zázemí a ubytovny byla postavena bez jakéhokoliv respektu ke svému okolí a náměstí hyzdí.

Specifické genius loci

A i když se místostarosta Polách odvolává na to, že zásadní byly při plánování obnovy názory místních obyvatel, objevují se názory, že realita je úplně opačná. „Macharovo náměstí je dosti specifickou lokalitou. Není to možná ani náměstí v pravém slova smyslu. Ale má svoje neodolatelné kouzlo. Svým způsobem tradiční, ale ne zastaralé. Jednoduché, ale ne prázdné. Proto musím vždy kroutit hlavou nad novým návrhem, který radnice vybrala. Beton, samozřejmě. Pokus o vytvoření jakéhosi „centra“, které část nepotřebuje a nabourává tak specifické genius loci. Věčná škoda. Doufám ale, že si to místní líbit nenechají a pořádně se ozvou. Mou podporu mají,“ říká předseda šestkové ODS Jakub Stárek.

Přítom radnice dokonce před téměř dvěma lety uspořádala veřejné setkání a poté i debatu s místními lidmi, jejich výstupy byly i k dispozici soutěžícím, kteří podávali své návrhy. Podnětem s největším počtem hlasů bylo „Zachovat hřiště a původní rozsah zástavby“. Podle Polácha požadavek vítězný návrh splňuje. „Zkusme společně vynechat cestu boje občanů s radnicí formou petic a interpelací, a spíše o návrhu diskutovat a promýšlet jej a zlepšovat,“ vzkázal Polách před časem obyvatelům Ořechovky.

Recese, nebo vážný úmysl? Bezmála 2000 signatářů petice chce OC Letná pojmenovat podle slavného bezdomovce Jiřího Káry

Lidé se brání peticí

Jenže právě peticí se obyvatelé Ořechovky proti změně brání. S ní našli zastání u zastupitele Antonína Nechvátala (SZ). „Jde o původní koncepci náměstí od architekta Dryáka. Tu je nutné zachovat, a ne ničit. Kurty jsou zde takto umístěny od první republiky a mají být doplněny jen drobnější stavbou šaten před nimi,“ říká. Podle některých návrhů totiž nejde o vylepšení, ale o zničení unikátního náměstí. „Já, akademický architekt Jiří Vahala (96 let), bydlím na Ořechovce od postavení našeho rodinného domu (1924). Rozhodně odmítám navrhovanou přestavbu Macharova náměstí, které tímto přestane být původním urbanistickým konceptem zahradní čtvrti. Protože se zde nejedná o rekonstrukci, ale o kompletní zničení původní dispozice unikátního náměstí s tenisovými kurty, navrženého významným architektem Aloisem Dryákem,“ zní dopis, který koluje po sociálních sítích a jehož autorem je architekt Jiří Vahala.

Zanedbané části měst probouzí k životu moderní architektura

TISK, Datum: 07.08.2018, Zdroj: Právo, Strana: 9, Autor: Jakub Svoboda, Vytlačeno: 124 405, Prodáno: 73 570, Rubrika:

Nemovitosti

Praha/Bratislava Nevyužívané a zanedbané pozemky a budovy, tzv. brownfi eldy, které jsou často pozůstatky bývalých průmyslových areálů, se v českých městech stále častěji přeměňují na vzhledné obytné a kancelářské čtvrti prošíkované moderní architekturou.

Zástavba brownfi eldů obecně bývá prospěšná pro město, protože zmizí zanedbaná území, a samozřejmě i pro developera, který získá lukrativní pozemky.

Zvláště v Praze, která zápasí s velkým nedostatkem bytů, jsou desítky takových nevyužitých území, mnohdy i v širším centru města.

S výstavbou na místě bývalých továren nebo skladů proto počítá chystaný nový Metropolitní plán Prahy.

Už nyní se však na místech mnoha pražských brownfi eldů čile staví. Například developer AFI Europe ve Vysočanech buduje rezidenční projekt Tulipa City, který je na místě bývalého brownfi eldu naproti stanici metra Kolbenova. Přes 250 bytů je již prodaných.

Developerská a stavební skupina T. E zase v Praze koupila jeden z pozemků původního stavebního dvora na Jarově. V areálu o rozloze 14 000 metrů čtverečních plánuje postavit objekt s byty, kanceláři a obchody.

Přeměna brownfi eldů na rezidenční

a kancelářské čtvrti ale probíhá i v jiných městech. Například v Brně probíhá obnova areálu bývalé brněnské Zbrojovky. Developer CPI tam už zbouřil několik budov a výškový objekt bývalé nářadovny očistil na skelet.

„Půjde o jednu ze zachovaných staveb, na většině plochy se plánuje nová zástavba,“ uvedl už před časem koordinátor multifunkčního projektu Nová Zbrojovka Ladislav Všečeka.

Na přeměnu a revitalizaci nevyužívaných areálů a objektů ve veřejném vlastnictví přispívá i stát. Jen letos na to prostřednictvím agentury CzechInvest poskytne 180 miliónů korun.

Na brownfi eldy se zaměřuje i Penta

Omšelou tvář některých lokalit v Praze, ale třeba i v Bratislavě mění svými rozsáhlými developerskými projekty také společnost Penta. Developerské aktivity dnes představují 16 procent hodnoty portfolia této česko-slovenské finanční skupiny. Při nich se zaměřuje právě i na brownfi eldy.

Mezi pražské lokality, které by se díky investicím Penty měly opět probudit k životu, patří například Nuselský pivovar, okolí Masarykova nádraží nebo brownfi eld u Vysoké školy ekonomické vedle hlavního nádraží.

Penta založila v Česku developerskou divizi před deseti lety. Její první stavbou byl administrativní komplex v Praze na místě bývalých tiskáren Rudého práva. Florentinum u Masarykova nádraží bylo dokončené v roce 2015, o rok později ho Penta prodala čínské společnosti CEFC. Penta prodejní cenu nekomentovala, podle znalců se pohybovala kolem 7,5 miliardy korun. Náklady na stavbu přitom nepřesáhly 4,5 miliardy.

Inspirace Kodaní

Doposud nejrozsáhlejším projektem Penty je Waltrovka, nová městská čtvrť v Praze 5, která vyrostla namísto zdevastované továrny na letecké motory Walter (po válce Motorlet).

Ucelený urbanistický komplet představuje rezidenční bydlení i kancelářské budovy. Pět administrativních budov v hodnotě zhruba 200 miliónů eur (asi 5,1 miliardy korun), které se teď Penta chystá prodat, odděluje rezidenční část od rušné Radlické ulice a sídlí v nich například společnosti Johnson and Johnson, Orco, VLM či Schneider Electric.

V jediné památkově chráněné budově z roku 1928 je dnes lékařský dům s ordinacemi a lékárnou. V rezidenční části je 650 bytů a 32 rodinných domů, součástí areálu je i park.

Nedávno Penta oznámila, že rozvojové území v Praze 5 ještě rozšíří. Podle Radlické směrem k budovám ČSOB má vzniknout dalších zhruba 400 bytů a dvě až tři administrativní budovy. Projekt bude podle mluvčího Penty Ivo Mravinace inspirovaný podobou Kodaně – tedy nevysoká zástavba, domy bez předzahrádek s velkými okny.

Místo má charakterizovat řada malých kaváren i minipivovar s restaurací, která vznikne rekonstrukcí staré slévárny. V areálu Nuselského pivovaru, kde společnost plánuje investici za dvě miliardy korun, by ze

současného nepřístupného areálu mělo vzniknout asi 450 bytů a několik atypických kanceláří v budově památkově chráněného pivovaru.

„Je to další území, kde musíme rekonstruovat památkově chráněný objekt. Znamená to více starostí a podstatně to zvyšuje náklady, ale místo pak má úplně jiný charakter, nezaměnitelnou atmosféru,“ řekl Právu Mravinac. Do brownfi ledu, kde měly sklady České vinařské závody a v polorozpadlých budovách občas zkoušely kapely, by se měl naplno vrátit život zhruba do čtyř let.

U Masaryčky se má začít stavět příští rok

Největším, a také veřejně nejdiskutovanějším projektem Penty je zástavba brownfi eldu u Masarykova nádraží podle projektu slavné architektky Zahy Hadid. Urbanistická koncepce se zaměřila jak na polyfunkční využití prostoru, který byl po dlouhá desetiletí jen otevřeným skladištěm nepotřebných věcí, tak na zprostředkování samotné lokality.

K tomu by mělo dojít zejména přestřešením kolejiště Masarykova nádraží, které má zároveň sloužit jako malý městský park, přístupný ze všech okolních ulic. Aktuálně se připravuje stavba první budovy projektu – podél ulice Na Florenci. „Pokud bude mít vše standardní průběh, mohli bychom začít stavět někdy v polovině příštího roku,“ doplnil Mravinac.

Projektem z dílny Zahy Hadid, který se ovšem už staví, se může Penta pyšnit také v Bratislavě. Jde o projekt Sky Park, jehož součástí jsou dvě kancelářské budovy a čtyři stometrové třicetipodlažní rezidenční věže.

Sky Park jedním z klenotů Bratislavy

Do Sky Parku se Penta chystá investovat zhruba 300 milionů eur (zhruba 7,7 miliardy Kč). Nachází se na území bývalé industriální zóny v těsné blízkosti centra Bratislavy.

„Je to lokalita, která je v rámci Bratislavy výjimečná. Je umístěna v nejcentrálnějším bodě nové moderní čtvrti v oblasti Mlynské nivy. Nikdo už nepochybuje o tom, že v této lokalitě vznikne takový malý Manhattan. Pozemek Sky Parku je unikátní už památkově chráněnou budovou Jurkovičovy teplárny, čímž místo poskytne krásný kontrast staré a nové architektury,“ řekl Právu k projektu výkonný ředitel Penty Real Estate pro Slovensko Juraj Nevolník.

Jak doplnil, více než 90 procent bytů ve Sky Parku je už prodaných, první lidé by se do nich mohli nastěhovat v roce 2020. „Momentálně máme ve výstavbě tři rezidenční věže, kde bude celkem 786 bytů, a připravujeme výstavbu čtvrté věže. Zároveň se v rámci projektu postaví i dvě kancelářské budovy, které celkem nabídnou 55 tisíc metrů čtverečních kanceláří. První z nich se už staví a bude dokončena do dvou let,“ uvedl dále Nevolník. Sky Park má být podle něj smíšeným územím, které bude doplněné i obchody a službami v přízemí. „Historický objekt Jurkovičovy teplárny se přemění na multifunkční budovu, kde má být například komunitní a coworkingový prostor, kavárny či restaurace,“ dodal.

Novou školu v Líbeznicích staví Metrostav

TISK, Datum: 07.08.2018, Zdroj: Prosperita, Strana: 2, Autor: (tz), Vytlačeno: 13 500, Rubrika: Zrcadlo měsíce

Přesně 31. července 2018 odstartovala v Líbeznicích stavba nové školy pro děti ze sedmi obcí školského obvodu – Měšic, Baště, Předboje, Nové Vsi, Zlonína, Bořanovic a Líbeznic. Ve veřejné soutěži z pěti nabídek uspěla společnost Metrostav, která by měla školu postavit za nejvyšší částku 228 milionů korun.

Celkově si stavba budovy s 20 učebnami, kapacitní kuchyní a jídelnou, včetně projektové přípravy a vybavení nábytkem, vyžádá 238 milionů korun. Jde o společný investiční projekt zmíněných obcí, které tvoří spádový obvod líbeznické školy. Celkem 127 milionů korun přispěje státní rozpočet, 10 milionů korun se podařilo zajistit z rozpočtu Středočeského kraje.

První učebny nové školy by měly sloužit už od září 2019. Celý projekt by měl být dokončen v lednu 2020.

„Kapacita nového pavilonu je až 600 žáků ve 20 učebnách, kuchyň a jídelna pro celý areál s výdejem až 1500 jídel denně, zastavěná plocha objektu přesahuje 4000 m². Tyto nové prostory samozřejmě vyžadují adekvátní dopravní obslužnost, proto bude podél školy vytvořena nová komunikace s téměř stovkou parkovacích stání, včetně K+R (Kiss and Ride), a točna školního autobusu,“ sdělil autor projektu architekt David Grulich. Jeho architektonická kancelář zvítězila v loňském roce v soutěži s návrhem jednopodlažní kruhové stavby, která by měla citlivě rozšířit areál líbeznické školy a co nejméně zasáhnout do vesnické krajiny.

„Dohoda všech sedmi obcí je pro nás zcela unikátní úkaz a zároveň závazek,“ řekl k výstavbě školy Vojtěch Kostih, mluvčí Metrostavu. „Těšíme se na spolupráci s investorem i autorem projektu a doufáme, že nový objekt bude užitečný jak pro děti, tak i rodiče z celého školského obvodu.“

Územní plán Brna zpracuje Kancelář architekta města Brna [URL](#)

[WEB](#), Datum: 08.08.2018, Zdroj: imaterialy.dumabyt.cz +1, Návštěvnost: 17 174

Obsahové duplicity: 07.08.2018 - archiweb.cz [URL](#)

Návrh územního plánu Brna zpracuje Kancelář architekta města Brna (KAMB). Rozhodli o tom dnes radní. Podle náměstka primátora Martina Andera (SZ) jde o vhodné řešení vzhledem k tomu, že město před čtyřmi lety zakládalo tuto příspěvkovou organizaci i kvůli tomu, aby se na vypracování plánu podílelo.

Město nyní přichystá smlouvu, kterou má s KAMB podepsat zhruba za měsíc, a zpracování návrhu má trvat 12 až 14 měsíců, řekl Ander na tiskové konferenci.

Nový územní plán město potřebuje jak kvůli svému rozvoji, tak kvůli tomu, že zákon ukládá mít jej do konce roku 2022. „Jedná se o tisíce stran textu a map. Zkušenosti z velkých měst ukazují, že bude potřeba plán s veřejností projednávat dvoukolově a pak připomínky zpracovat. K vydání plánu by tak mohlo dojít začátkem roku 2022,“ řekl Ander. Současný plán je z roku 1994 s mnoha aktualizacemi a již neodpovídá potřebám města.

Zastupitelé v červnu schválili takzvané pokyny pro zpracování návrhu. Vycházejí z rozpracovaného návrhu, na němž začala pracovat v roce 2010 architektonická kancelář Arch Design a skončila v roce 2013. „S ní jsme se dohodli, že pokračovat nebudou,“ řekl Ander.

Podle něj půjde de facto o nový územní plán. Rozpracovaný plán měl několik variant, přičemž v každém konceptu byl jiný návrh na využití rozvojových ploch. Podle schválených pokynů se má vybrat pro každou plochu jen jedno využití, uvedl náměstek.

„Nový však bude územní plán především v tom, že regulace výstavby bude vypadat jinak než dosud. Místo indexu podlažní plochy, který určoval maximální množství podlaží budov a někteří developpeři se jej snažili různě obcházet, bude u každé plochy určený typ zástavby a její maximální a minimální výška,“ řekl Ander. Bude tedy zřejmé, kde budou rodinné domy, kde bloky bytových domů či rozptýlená zástavba. Zároveň je snaha udělat plán flexibilnější, aby se kvůli každé drobnosti nemusel aktualizovat.

Zadání týmu městského architekta má logiku i podle primátora Petra Vokřála (ANO). „Výbornou prací si Kancelář vybudovala výborné renomé a má v týmu kapacity. Předpokládáme, že se tým ještě rozšíří. Město jeho služeb využívá pro urbanistické a architektonické záležitosti čím dál víc,“ uvedl Vokřál.

zpráva ČTK

Hlavní architekt Brna sní o galerii funkcionalismu. Byl by to zřejmě celosvětový unikát, tvrdí

Sedláček [URL](#)

[WEB](#), Datum: 01.08.2018, Zdroj: iHNed.cz, Návštěvnost: 5 397 490

Brněnské výstaviště je největším veletržním areálem ve střední Evropě. Výstavnictví má ale v jihomoravské metropoli svá nejlepší léta už dávno za

sebou a komplex, jenž nabízí až 190 tisíc metrů čtverečních výstavní plochy, dnes není dostatečně využíván. Město Brno, které výstaviště ovládá skrze společnost Veletrhy Brno, se proto rozhodlo méně využívané části areálu oživit. Území by se tak časem mělo otevřít veřejnosti. V místě bývalého velodromu by mohla vyrůst nová multifunkční hala pro 12 tisíc diváků, dále třeba parkoviště park and drive. V přípravě je také stavba nového

multifunkčního pavilonu D za 400 milionů korun.

Skvosty funkcionalismu

Brněnské výstaviště je jedinečné i pro svou funkcionalistickou architekturu. Hlavní brněnský architekt Michal Sedláček si - i v rámci celého města - nejvíce cení budovy Obchodně-průmyslového paláce - pavilonu A. Má i představu o budoucím využití této unikátní funkcionalistické stavby. "Budova je bohužel málo využitá, protože výstavnictví se změnilo a potřebuje už jiný druh pavilonu," říká Sedláček. "Mohla by tam být specializovaná galerie architektury 20. století, která snad nikde ve světě neexistuje," míní Sedláček.

Mimo stálou expozici by se tak podle něj v pavilonu A mohly pořádat výstavy vítězů prestižní Pritzkerovy ceny, jakési obdoby Nobelovy ceny za architekturu. "Vítězného architekta nebo architektku bychom na výstavu pozvali. Tím bychom ke galerii a k Brnu přitáhli každoročně pozornost," říká Sedláček. "Pavilon A by byl jakousi katedrálou architektury. Galerie by měla mezinárodní význam," dodává Sedláček.

"Taková galerie nebo spíš centrum moderní architektury s velkým výstavním sálem chybí, ale pavilon A je na to zbytečně velký, navíc se tam konají veletrhy," komentuje Sedláčekův nápad historik architektury Zdeněk Lukeš. Využití pavilonu A je dnes složité. Podle Sedláčka se nabízí muzeum, ale Brno nemá dostatek umění, kterým by se budova zaplnila. Ve městě je na druhou stranu řada památkově chráněných domů z 20. a 30. let minulého století, které jsou z hlediska dějin architektury výjimečné.

"Hodně lidí jezdí do Brna kvůli vile Tugendhat. Druhou perlou funkcionalistické architektury, kterou máme, je právě pavilon A," říká Sedláček. Z dalších významných prvorepublikových staveb zmiňuje památkově chráněný hotel Avion, jenž prochází rekonstrukcí.

Proměna výstaviště je daleko

Areál výstaviště se nyní využívá jen k výstavnictví a částečně k výrobě a skladování. Pokud se má v jeho méně využívané části stavět, je nutné změnit územní plán. Brno proto loni vyhlásilo mezinárodní urbanistickou ideovou soutěž na řešení budoucí proměny městského výstaviště. Organizátorem soutěže byla Kancelář architekta města Brna, které šéfuje právě Sedláček. Odborná porota letos sice vybrala nejlepší návrh, ale neudělila první cenu, protože žádný ze 24 návrhů nevyřešil optimálně zadání soutěže. To si Sedláček vysvětloval hlavně složitostí území výstaviště a jeho okolí.

Jako nejlepší byl oceněn návrh brněnských architektů Milana Raka a Pavla Rady z projektových kanceláří Archteam a RadaArchitekti, který obsadil druhé místo. Brno teď při zadávání územní studie může k jejich návrhu přihlížet. Zpracování studie, jež bude zadána nejspíš v září, potrvá přibližně půl roku. Poté bude nutné změnit územní plán, což zabere minimálně dva roky, a teprve pak se začnou vyřizovat potřebná povolení ke stavbě. Je tedy jasné, že nejméně dalších pět let zůstane areál brněnského výstaviště beze změn.

2018: dvojí výročí

Výstavbě brněnského výstaviště předcházela v roce 1923 soutěž na urbanistický koncept areálu a ústřední budovu Obchodně-průmyslového paláce - zmíněného pavilonu A. Tehdy porota vybírala z 31 projektů. Nakonec vybrala návrh pražského architekta Josefa Kalouse. Jednotlivé stavební práce pokračovaly rychle. Například zmíněný Obchodně-průmyslový palác byl postaven za 230 pracovních dnů.

Letos si brněnské výstaviště připomíná 90 let od svého otevření a v říjnu se bude konat 60. ročník Mezinárodního strojírenského veletrhu, který je jednoznačně nejznámější akcí pořádanou v tomto areálu. Jedna z výstav připomene ikonické výrobky československého průmyslu - vystaveny tu budou Tatra 603 nebo Škoda Favorit.

Jako nejlepší řešení na budoucí využití areálu výstaviště porota vyhodnotila návrh architektů Milana Raka a Pavla Rady z projektových kanceláří Archteam a RadaArchitekti.

Vizualizace: Kancelář architekta města Brna

Lávka byla na břehu už v úterý, likvidují se zbytky

TISK, Datum: 09.08.2018, Zdroj: Nymburský deník +1, Strana: 1, Autor: MIROSLAV S. JILEMNICKÝ, Vytlačeno: 1 420, Rubrika: Titulní strana

Obsahové duplicity: 08.08.2018 - rakovnický.denik.cz [URL](#)

Nymburk – Lávka pro pěší zprovozněná v roce 1985 je definitivně minulostí. Její poslední kapitolu napsali specialisté z firmy Strabag a drážní hasiči. Zhruba 100 metrů dlouhý úsek vytáhli z Labe už v úterý večer a ve

středu jej na břehu rozebírali, drtili a odváželi.

„Je venku! Úkol jsme splnili!“ To oznamovaly facebookové stránky nymburských drážních hasičů v úterý kolem šesté večer.

Měly na mysli samozřejmě vytažení celé lávky z labského dna. Tři tanky začaly lávku vyprošťovat v úterý před půl devátou ráno. Jiří Zima, velitel drážních hasičů a Karel Frankota z firmy Strabag v tu chvíli měli obavy, zda se operace podaří a ponechávali ve hře i variantu, že zbytek lávky vytáhnou na břeh až ve středu ráno. Jenže postup prací byl nakonec ideální.

Po hodině byla venku třetina lávky. „Jednotlivé díly jsme měli přesně očíslované, takže bezpečně poznáme, jaká část je venku,“ poznamenal v tu dobu Frankota. Při práci pomáhal i dron, který monitoroval celou situaci i nad vodní hladinou a předával obraz.

Zatímco první část vytažené lávky zdemolovali, rozebrali, rozřezali a rozdrtili ještě v úterý, druhá část byla zlikvidována během středy. Na parkovišti pod Eliškou byly v plné práci speciální bagry s hydraulickými nůžkami i bouracím

Mezitím se daly do práce také týmy potápěčů. Jak těch z poříčního oddělení policie, tak z Povodí Labe. V poledne pak mohl starosta Pavel Fojtík oznámit další dobrou zprávu. „Dno prohledali potápěči a shledali, že je čisté,“ řekl Fojtík.

Nic tedy nebránilo tomu, aby byl prakticky okamžitě obnoven provoz na Labi. Státní plavební správa již včera po 14. hodině odpoledne vydala oficiálně informaci o tom, že vodní cesta je volná.

Veškeré práce spojené s úklidem suti by měly na parkovišti skončit do neděle. Podle starosty by tedy nic nemělo bránit tomu, aby od pondělí 13. srpna bylo znovu otevřené jak pro parkující vozy, tak například pro rekreační běžce, kteří tudy probíhají na přílehlou cyklostezku u sídla poříční policie.

DALŠÍ KROKY

Už ve včerejším vydání zaznělo, že krajský radní schválili vybudování provizorní lávky, která by měla být součástí kamenného mostu. Klíčový souhlas by tak nyní mělo vydat Ředitelství silnic a dálnic. Pokud se tak stane, nic by nemělo zabránit tomu, aby příští rok na jaře byla smontována lávka, na níž budou moci chodci vstoupit ze strany od centra města na parkovišti pod Eliškou a ústít bude poblíž restaurace U Kocoura na zálabské straně.

Ta by však měla sloužit jen do doby, než na stejném místě, kde ještě v pátek ráno stála původní lávka, vyroste nová. Soutěž o její podobu je aktuálně už ve druhém kole. Nová lávka by měla stát přibližně 40 milionů korun.

„Pokud se však objeví výjimečný návrh a bude o něco dražší, tak se jím pochopitelně budeme zabývat také,“ doplnil starosta. Zpracovatele projektu nové lávky hledá město osvědčenou cestou architektonické soutěže podle zákona o zadávání veřejných zakázek. „Užší soutěž o návrh, která zde byla využita, nám umožnila vybrat ze čtrnácti doručených portfolií šest budoucích zpracovatelů soutěžních návrhů. Soutěž byla otevřená, své portfolio mohl zaslat jakýkoliv zájemce o zakázku, který splnil kvalifikační předpoklady stanovené soutěžními podmínkami,“ vysvětlil podmínky soutěže místostarosta Jan Ritter.

Odborná porota je složena z architektů (Václav Aulický, Lukáš Ehl, Jan Pešta), mostních inženýrů (Jan L. Vítek – předseda, Milan Komínek) i zástupců městského úřadu v Nymburce (starosta Pavel Fojtík, místostarostové Adriena Gabrielová a Jan Ritter, zastupitelé Pavel Novák a Marek Velechovský a městský architekt Jan Němec).

„Posuzovaná portfolia, byla velmi kvalitní a nabízela široké spektrum odlišných přístupů k navrhování staveb – konstrukčních a architektonických řešení, při použití různých druhů materiálů. Mezi uchazeči byli jak čeští architekti a inženýři, tak zahraniční firmy.

Jsem přesvědčený, že vybraní uchazeči dokážou zpracovat vynikající návrhy nové lávky přes Labe v Nymburce,“ okomentoval úvodní část veřejné soutěže o zpracovatele projektu nové lávky Jan Ritter.

Jasno bude v září. „Soutěžní návrh by měli uchazeči doručit do 11. září, tři dny poté porota návrhy posoudí a rozhodne o udělení cen a návrhu lávky, který se bude stavět. S vítězem město obratem začne pracovat na projektové dokumentaci,“ doplnil Petr Černohous, mluvčí radnice.

Šest týmů, které soutěží o podobu nové lávky

? SHP - prof. Ing.
Jiří Stráský, DSc.
? Link projekt, s. r. o.
? EXCON, a. s.
? Autorská společnost
Patrik Kotas,
Alena Mocová
? NOVÁK & PARTNER,
s. r. o., Ing. arch.
Libor Kábrt
? Pontex, spol. s. r. o.,
KMS Architects,
spol. s. r. o.

V Mostě není, kde se osvěžit

TISK, Datum: 08.08.2018, Zdroj: Týdeník Mostecko, Strana: 3, Autor: MARTIN VOKURKA, Rubrika: Událost týdne

Mostečané nemají v ulicích vodu na ochlazení. Z nádrží se staly květináče.

Od rána uklízela vyprahlé ulice. Když se vyčerpaná a zaprášená Romana posadila do stínu ke svačině, uvítala by závan osvěžující chladné vody. „Dnes by mi to udělalo dobře,“ svěřila se dělnice u prázdného okrasného bazénu u Repre.

Od roku 1989 zanikla v Mostě většina vodních prvků. Radnice nové neplánuje. Hodlá ale částečně obnovit vodotrysky v parku u sportovní haly a u Repre. „V parku Střed bychom rádi měli nějaký vodní prvek a nabízí se to i u Repre. Otázkou ale je, v jakém rozsahu,“ sdělil primátor Jan Paparega.

Projekt na rekonstrukci kulturního domu s okolím ještě není hotový, návrh však vodu obsahuje. O jejím využití v parku, který má řešit architektonická soutěž, se rozhodne později. Velké vodní plochy jako za socialismu radnice budovat nechce kvůli vyšším nákladům a náročné údržbě. Zda vzniknou menší „cachtací“ zóny, kde budou lidé moci vodou procházet, není jisté. Podle vedení města je to reálnější v parku než u Repre, které má centrum reprezentovat.

Vodní nádrže kdysi zlepšovaly mikroklima také u Tří sýrů, v ulicích Moskevská a Růžová, v parčících u dopravního podniku, nemocnice a kasáren, u Rozkvětu, Kosmosu, Kahanu, divadla a v dalších částech města. Město je z úsporných důvodů postupně proměnilo v záhony nebo nechalo zchátrat. Zmizela z nich i umělecká díla, například pískovcový chrlič ve tvaru býka od akademického sochaře Stanislava Hanzíka. Zbyly jen funkční renesanční kašna na 1. náměstí a zredukovaná „zpívající“ fontána na Skupovce se zákazy koupání.

V centru ještě fungují čtyři pítka. Kromě zanedbaného důmyslného systému vodních kaskád v parku Střed zůstal vypuštěný okrasný bazén u Repre největším nevyužitým vodním prvkem v Mostě. „Že by tomuto místu zpětně nejvíce slušela vodní plocha, od které by se monumentalita objektu zrcadlila, je jednoznačné,“ upozornil architekt Ondřej Beneš.

Podle odborníků jsou i menší vodní prvky pro město důležité. Podobně jako stromy snižují vysoké teploty, zvyšují vzdušnou vlhkost a omezují prašnost. Navíc zkrášlují veřejný prostor.

Centrum Mostu by mohlo vypadat jinak. O nové podobě se vedení města poradí s architekty [URL](#)

WEB, Datum: 06.08.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Návštěvnost: 2 643 856

Centrum Mostu by mělo v dohledné době vypadat jinak. Vedení města chce změnit hlavně horní část třídy Budovatelů v úseku od Priorsu k obchodnímu domu Central. Úpravy budou souviset s rekonstrukcí kulturního domu Repre. Radnice se chce o možnostech proměny centra města poradit s architekty.

„Chceme do toho nejvíc exponovaného prostoru v rámci zatraktivnění centra dostat lidi,“ vysvětluje Jan Paparega, primátor Mostu za hnutí Severočeši Most.

Most proto osloví architektky, vyhlašovat architektonickou soutěž ale nechce.

Kromě odborníků chtějí na proměně centra Mostu spolupracovat i aktivisté, kteří se dlouhodobě o plány radnice zajímají.

Jedním z nich je Jan Hrubeš, který například kritizoval mostecký magistrát za pokácení několika jehličnanů kvůli stavbě mobilního kluziště. Podle něj by se Třída Budovatelů změnit měla.

„Měla by být víc pro lidi. Lidi by se tudy neměli jen přesouvat z bodu A do B. Měli by se do toho prostoru integrovat a měli by v něm být rádi. Mělo by se na ten prostor dívat v kontextu – společně s kulturním domem, divadlem, magistrátem. Mohlo by tu být víc stromů, laviček, měla by se tudy redukovat doprava a přibýt by mělo prostoru na setkávání maminek s kočárky,“ myslí si Hrubeš.

Ještě letos chce Most oslovit architektky. Třída Budovatelů by mohla podle vedení Mostu změnit svůj vzhled do tří let.

Mostecká radnice plánuje zbudovat památník horníků

TISK, Datum: 27.07.2018, Zdroj: 5plus2, Strana: 3, Autor: (men), Vytlačeno: 820 802, Rubrika: Mostecko

MOST / Monumentální památník jako připomínku hornické minulosti i současnosti plánuje v průběhu následujících let vybudovat město Most. Jak by mělo celé dílo vypadat a v jakém prostoru města by mělo stát, ale nechce zatím nikdo předjímat.

Inspirací se vedení města staly památníky v okolních městech i v zahraničí. Monument by neměl podle současných představ být nějak výrazně realistický nebo popisný, zároveň by měl splňovat požadavky moderního umění.

„Rozsah i vzhled díla by měla určit až architektonická a výtvarná soutěž, která by měla na všechny zmíněné otázky odpovědět. Nechceme případným účastníkům svazovat ruce,“ řekla při představení myšlenky náměstkyně mosteckého primátora Markéta Stará s tím, že radnice zatím vytipovala čtyři místa, kde by mohlo dílo případně stát. Dvě z nich jsou poblíž kulturního domu Repre a zbylá dvě v okolí divadla. Veřejnou soutěž chce město vyhlásit ještě do konce letošního roku.

Dílo by, vedle připomínky zdejšího hornictví, mělo být památkou i na neštěstí spojené s těžbou uhlí. Slavnostní odhalení by se mělo, podle současných plánů, uskutečnit za tři roky, v září roku 2021. Tehdy uplyne přesně 40 let od neštěstí v hlubinném dolu Pluto II v Louce u Litvínova, kdy při výbuchu uhelného prachu a následném požáru zahynulo 65 horníků, a zároveň bude Most hostit setkání hornických měst a obcí.

Moderní stavby Pustevny obohatí, věří architekt Kamil Mrva [URL](#)

WEB, Datum: 07.08.2018, Zdroj: patriotmagazin.cz, Návštěvnost: 108 494

Jednou z cest, jak rozvíjet lokalitu Pustevny, tedy jedno z nejvíce navštěvovaných míst v našem kraji, je realizace nových staveb. Potvrzuje to odvážně pojatá stanice lanovky, která byla otevřena koncem loňských prázdnin.

Nejprve připomeňme, že původní budova z roku 1937 byla kvůli špatnému technickému stavu stržena. Po 80 letech na jejím místě vznikla moderní stavba s otevřeným konceptem restaurace, která byla navržena v souladu s okolním horským terénem a přírodou.

Za projektem výstupní stanice lanové dráhy na Pustevnách se ohlížíme společně s architektem Kamilem Mrvou, jehož ateliér za tuto stavbu získal hlavní cenu Grand Prix v letošním 12. ročníku prestižní soutěže Stavba Moravskoslezského kraje.

„Jsme rádi, že jsme mohli pracovat na projektu, který se nachází v blízkosti památky Libušín. Náročnost celého řešení se skrývala v tom, že bylo zapotřebí skloubit funkční požadavky investora, památkového úřadu a chráněné krajinné oblasti Beskydy,“ říká architekt.

Pro novou stavbu společně s kolegy zvolili přírodní materiály, mezi nimiž dominuje kámen, dřevo a sklo. Právě

díky proskleným plochám orientovaným na jih, východ a západ se návštěvníkům nabízí jedinečné výhledy na panorama Beskyd, údolí Frenštátu pod Radhoštěm, Javorník či Radhošť.

„Když jsme měli hotový návrh, říkali jsme si, že bude těžké jej prosadit. Stavba působila hodně moderně, ale zástupci CHKO i památkáři přijali hned naši první studii. Ceníme si tohoto posunu stejně jako faktu, že jsme dostali na Pustevny současnou architekturu,“ pokračuje Kamil Mrva.

Podle něj se soudobá architektura vhodně doplňuje se sousedními historickými stavbami. „Díky otevřenému konceptu se ve skleněných stěnách zrcadlí krajina i stavby Dušana Jurkoviče. Nechtěli jsme vytvořit novou dominantu, ale být vedle nich partnerem, který ukazuje tvorbu dnešní doby,“ vysvětluje architekt.

Pojďte se kochatVěří, že realizace stavby obohatí areál Pusteven a pomůže nastartovat obnovu kultovního místa, které ročně navštíví až 250 tisíc lidí. Infrastruktura v celé lokalitě bohužel dlouhodobě zaostává.

„Nová stanice lanovky byla důležitý impuls. Lidé si najednou začínají uvědomovat, že to na Pustevnách není jenom o jarmarku. Z restaurace mohou sledovat okolní přírodu a kochat se krajinou. To někdy stačí,“ dodává Kamil Mrva.

Z hlediska turistů je komfortní, že se do nové stanice dostanou přímo po výstupu z lanové dráhy a že si mohou užívat atmosféru příjemného posezení na prostorné venkovní terase.

Restaurace má kapacitu 128 míst k sezení, z toho je 40 míst v kavárně, 72 v bistru a 16 na terase. Všechna jídla jsou připravovaná z čerstvých surovin a bistro je zásobováno z kuchyně, která se nachází v podzemním podlaží. Realizace nové stanice lanové dráhy na Pustevnách byla v letošním ročníku soutěže Stavba Moravskoslezského kraje oceněna nejen hlavní cenou Grand Prix, ale ovládla také kategorii Staveb občanské vybavenosti (rekonstrukce).

Celkově ji lze vnímat jako další z výsledků dlouhodobé spolupráce mezi kopřivnickým ateliérem Kamil Mrva Architects a obcí Trojanovice. Od roku 2009 úspěšně zvládli více než deset projektů a pokračují dál.

Týkat se to znovu bude i Pusteven, o jejichž komplexní obnově a kultivaci veřejného prostoru si budete moci více přečíst v právě chystaném vydání

Bod architekti obnovili obecní hospodu s kulturním sálem v Máslovicích [URL](#)

WEB, Datum: 06.08.2018, Zdroj: earch.cz, Návštěvnost: 44 272

Dlouho chátrající vyhořelé prostory bývalého autoservisu na návsi malé středočeské obce Máslovice prošly kompletní proměnou. Bod architekti objekt přestavěli na obecní hospodu s multifunkčním sálem, kde může obec pořádat různé kulturní a společenské akce - přesně takový prostor totiž Máslovicím dodnes chyběl. Díky svému umístění na návsi navíc obec s třístapadesáti obyvateli získala právě centrum každodenního života.

Autor Vojtěch Sosna, Jakub Straka, Jáchym Svoboda

Ateliér bod architekti

Světadíl Evropa

Země Česká republika

Město Máslovice

Datum realizace2018

Užitná plocha421.00m²

Zastavěná plocha399.00m²

Plocha pozemku1 031.00m²

V roce 2014 se malá obec nedaleko Prahy Máslovice rozhodla vypsat architektonickou soutěž na rekonstrukci chátrající vyhořelé stavby na návsi, kde naposledy sídlil autoservis, ale kdysi zde bývala hospoda. Přestože v Máslovicích již jedna hospoda byla, nebylo kde pořádat kulturní a sportovní akce pro místní obyvatele.

Objekt ve kterém se nyní hospoda s víceúčelovým sálem nachází se zdál být optimální. Budova stojí na návsi v centru obce. Tato poloha je pro dům takového společenského významu správná. Objekt vytváří společně se sousedním domem současné hospody jeden související celek, který je obklopen návší. Posílení propojení hospody a návsi je klíčové, zejména zvážíme-li děje konané v hospodě a v sále a jejich význam pro společenský život obce.

Původní podoba objektu byla výsledkem mnohaletého přistavování a přestavování objektu, které nakonec vedlo

k prostorové srostlici a dispozičnímu bludišti. Toto nepřehledné řešení měníme ve snadno pochopitelné dispoziční schéma kříže. Objekt je rozčleněn na dva trakty. Trakt obslužný, který je situován ke dvorku a trakt obsluhovaný bezprostředně navazující na náves v celé délce východní fasády.

Hlavní vstup do domu je z návsi a vedlejší podružný vstup ze dvorku. Na hlavní vstup navazuje chodba – osa, na kterou se pojí všechny proozy a vertikální komunikace. Vpravo se nachází lokál, vlevo sál, ty jsou odděleny od chodby velkými dvoukřídlými dřevěnými dveřmi, které se v případě konání větší akce dají otevřít do kolmé polohy, protilehlá křídla do sebe zapadají a dveře tak slouží pro oddělení zádveří a zbytku chodby a vzniká jeden velký propojený prostor sálu a hospody.

Samotný sál je možné otevřít směrem do vydlážděné návsi třemi velkými francouzskými okny. Získáváme tak další plochu využitelnou pro dění uvnitř a život uvnitř se tak organicky propojuje i s venkovními prostory před hospodou.

Vize PERLA 2020 vrací továrně život [URL](#)

WEB, Datum: 03.08.2018, Zdroj: imaterialy.dumabyt.cz, Návštěvnost: 17 174

Textilní závod Perla v Ústí nad Orlicí skončil v konkurzu. Situace Perly byla celou dobu pozorně sledována představiteli města. Významnou roli sehrával i fakt, že tříhektarový areál Perly se nachází doslova v samém centru města. Výrobou opuštěný prostor je strategickým územím, které bude zásadně ovlivňovat podobu města v následujících letech.

Ústí nad Orlicí bylo více jak sto let spojováno s textilní výrobou. V 70. letech minulého století slučoval textilní podnik Perla 15 závodů a zaměstnával více jak šest tisíc zaměstnanců. Perla byla značkou, jistotou, byla výkladní skříní města, díky které získalo Ústí přívlastek „východočeský Manchester“. Textilní výroba na sebe vázala nejen strojírenskou výrobu, ale také výzkum, školství a vývoj. V Ústí nad Orlicí se vyvinul prototyp bezvřetenového předení a byla zde zahájena textilní výroba v první rotorové přádelně na světě. Bez Perly si mnozí neuměli představit budoucnost města a o to citelněji byl přijímán její pád. Opuštěný areál zkrachovalé textilky, který se nachází v samém centru, odkoupilo v roce 2010 město Ústí nad Orlicí s cílem zajistit revitalizaci tohoto území. Svě záměry definovalo v prohlášení Vize PERLA 2020.

Základní údaje o stavbě

Název: Revitalizace území Perla v Ústí nad Orlicí

Investor: Město Ústí nad Orlicí a Pardubický kraj

Vítězný návrh urbanisticko-architektonické soutěže: MS plan s.r.o. Praha, doc. Ing. arch. Michal Šourek

Zpracovatel projektové dokumentace:

– Veřejná technická infrastruktura: M Projekt CZ s.r.o. Ústí nad Orlicí

– Dům dětí a mládeže: Bursík Holding a.s. Praha

– Střední škola uměleckoprůmyslová: SVIŽN s.r.o. Praha

Koordinační autorský dohled: MS plan s.r.o. Praha, doc. Ing. arch. Michal Šourek, Ing. arch. Milan Ševčík

Hlavní koordinátor: Petr Hájek, starosta města

Časová osa:

– Přípravná činnost, hledání a definování nové náplně území: 2011–2013

– Urbanisticko-architektonická soutěž o návrh: 09/2013 – 02/2014

– Vypracování regulačního plánu: 09/2014 – 04/2016

– Vypracování investičních záměrů: 2015

– Projektová dokumentace v rozsahu pro územní řízení: 2016

– Projektová dokumentace v rozsahu pro stavební povolení: 2017

– Projektová dokumentace v rozsahu provedení stavby: 09/2017–03/2018

– Demoliční práce: 09/2017–02/2018

– Předpokládaná stavební realizace: 09/2018–2022

Předpokládané investiční náklady na revitalizaci celého území: okolo 350 mil. Kč

Mrtvá historie

Ve druhé polovině 13. století, za vlády Přemysla Otakara II., se stará slovanská osada Oustí začala rozrůstat a

stala se základem vzniku jednoho z nejznámějších měst východních Čech. Dnes je Ústí nad Orlicí, ležící v podhůří Orlických hor na soutoku řek Tiché Orlice a Třebovky, pátým největším městem Pardubického kraje. Většina jeho obyvatel se v minulosti živila zemědělstvím a domácím tkalcovstvím. Tato činnost zde vedla až k pozdějšímu rozmachu továrenského textilního průmyslu a strojírenské výroby v letech 1843–1845, a to především díky stavbě železnice na trati Olomouc – Praha. Město začalo být známé tovární výrobou, v níž převládalo hlavně bavlnářství. V roce 1874 byla dokončena trať do polského Kladska a stavba další nádražní budovy. Právě železnice napomohla tomu, že po zániku tradiční cechovní výroby se ve městě začal rozvíjet textilní průmysl.

Poválečné období budování socialismu se výrazně podepsalo na dnešní podobě města. Jeho původní charakter s typickou domkářskou zástavbou ústeckých tkalců na Podměstí byl z důvodu rostoucího počtu obyvatel města poznamenán novou zástavbou. V druhé polovině minulého století přibýlo k tradiční textilní výrobě textilní strojírenství a bavlnářský výzkum. Ve městě je nejen odborné učiliště, ale také renomovaná střední textilní škola. Ústí nad Orlicí získalo oprávněné přívlastko „východočeský Manchester“.

Roky prosperity

Počátky textilní výroby v Ústí nad Orlicí sahají až do 17. století. Zakladateli byly staré ústecké rody, které své řemeslo chránily prostřednictvím cechů. V roce 1855 Jan Hernych zakládá firmu, ve které ručně tkalcoval a faktořil až do roku 1879, kdy zakoupil dům v místě dnešní Perly a instaloval zde prvních 6 ručních stavů. Firma se rychle rozrůstala a již v roce 1888 zaměstnává 2600 dělníků a její strojový park činil 3000 mechanických stavů.

Rychlý růst firmy však nejprve zcela ochromilo těžké období první světové války, v dalších letech pak německá okupace a poválečná národní správa. V roce 1946 vznikl výnosem ministerstva průmyslu samostatný podnik Spojené české a bavlnářské závody se sídlem v Ústí nad Orlicí. Ředitelství podniku bylo umístěno v moderní budově, která byla dříve sídlem vedení firmy Jan Hernych. O dva roky později byl změněn na národní podnik UTEX, který sdružoval 13 závodů v nejbližším okolí. V roce 1958 zaznamená podnik další změny a především přebírá nový název „Perla“. V 70. letech Perla slučovala 15 závodů s více jak 6000 zaměstnanci, kteří byli hrdi na skutečnost, že právě z jejich rukou putují počesané flanely do Kanady a šejkové se díky jejich práci halí do barevných damašků. Popelíny a košile znala nejen celá Evropa, ale i svět, stejně tak pyžamoviny a šatovky. Perla byla žádanou a ceněnou značkou a pro město a jeho obyvatele představovala jistotu, stabilitu a perspektivu.

Pád do propasti

Zásadní změny ve vývoji ústeckého textilu začaly po roce 1989. V roce 1994 se Perla stala akciovou společností, kterou založil Fond národního majetku. Podnik byl solidně technicky vybaven a v této podobě vstoupil do druhé vlny kuponové privatizace. Během privatizace získaly většinu akcií Perly různé privatizační fondy, které usilovaly o ovládnutí podniku. Ostré boje mezi fondy probíhaly zejména na jaře 2001. Celková ekonomická situace podniku se postupně zhoršovala, docházelo k růstu zadlužení a propouštění zaměstnanců. Pokusy o vyřešení situace byly neúspěšné.

V průběhu let 2001 až 2009 se ve vedení firmy stihl vyměnit rekordní počet devíti generálních ředitelů a manažerů bez zkušeností z oblastí textilní výroby a prodeje. Došlo k podstatné ztrátě zákazníků. Navíc narůstaly dlužné částky za energie a postupně i za mzdy pracovníků. Pád Perly byl neodvratný. V červnu 2009 byl na Perlu na návrh věřitelů vyhlášen konkurz. Na základě tohoto výnosu byl provoz podniku definitivně ukončen 30. září 2009, kdy Perlu opustilo posledních 30 zaměstnanců. Toto datum je možno považovat za konec tradice výroby klasického textilu v Ústí nad Orlicí.

Druhá šance

Situace Perly byla celou dobu pozorně sledována představiteli města. Zejména v období posledních dvou let Perly se město aktivně zapojovalo do řešení situace. Cílem bylo zachování pracovních míst, na kterých byla závislá celá řada místních obyvatel. Svoji významnou roli sehrával také fakt, že tříhektarový areál Perly se nachází doslova v samém centru města. Výrobou opuštěný prostor je strategickým územím, které bude zásadně ovlivňovat podobu města v následujících letech.

Přirozenou reakcí města Ústí nad Orlicí na krach Perly byla snaha odkoupit areál bývalé textilky od insolvenčního správce majetku. V říjnu 2010 byla schválena a uzavřena příslušná kupní smlouva, díky které se

město stalo vlastníkem prázdných objektů kdysi největšího textilního závodu v Ústí nad Orlicí. Smluvní cena činila 30 mil. Kč, ale nutno podotknout, že městské společnosti zůstala nesplacená pohledávka za vodné a stočné ve výši téměř 6,5 mil. korun. Díky odkupu celého areálu se městu podařilo zabránit postupnému rozprodávání jednotlivých budov. Zároveň zamezilo možným spekulacím, které bývalá továrna díky své poloze vyvolávala. Přístupem města dostala Perla svoji druhou šanci.

Šance pro architektky

Období let 2011–2013 věnovalo město svou pozornost přípravným činnostem, které zahrnovaly ověřování materiálů z uplynulých let, zaměřování a zmapování stávajícího stavu komplexu, přípravy podkladů, prověřování rizika ekologických zátěží a hledání nové náplně areálu. Vznikla pracovní skupina, ve které byli zástupci všech stran a hnutí zastoupených v zastupitelstvu města. Perla byla zaregistrována v Národní databázi brownfieldů agentury CzechInvest. Město začalo spolupracovat s Technickou univerzitou Liberec a ČVUT Praha. Studenti těchto škol zpracovávali projekty revitalizace území jako své studentské práce. O využití Perly se otevřeně diskutovalo s veřejností. Konaly se workshopy a diskuse s odborníky, na kterých se veřejnost seznamovala s řešením obdobných areálů v jiných městech a zároveň měla možnost podávat své vlastní podněty a náměty. V roce 2013 prostřednictvím svého městského architekta navázalo město úzkou spolupráci s Českou komorou architektů. Výsledkem společných diskusí bylo vyhlášení otevřené jednokolové soutěže o urbanisticko-architektonický návrh. Soutěžní podmínky jasně vymezily hranice řešeného území a definovaly požadovanou obsahovou náplň nové Perly. V požadavcích města byl kladen důraz na řešení výstavby nového domu dětí a mládeže, městské galerie, využití bývalé administrativní budovy pro obchod a služby, řešení možné bytové výstavby, řešení veřejné zeleně a návrh odpovídající parkovací kapacity pro celé území Perly.

Podmínky soutěže o návrh byly projednány a odsouhlaseny odbornou porotou, Českou komorou architektů a Zastupitelstvem města Ústí nad Orlicí. Vlastní soutěž probíhala od září 2013 do února 2014 a bylo předloženo celkem 24 soutěžních návrhů. Sedmičlenná porota ke svému hodnocení přizvala další dva odborné znalce se zaměřením na tvorbu propočtu investičních nákladů a na způsob a možnosti financování projektů. Návrhy byly prezentovány anonymně a hodnocení probíhalo ve třech fázích s postupným vyřazováním uchazečů. Finanční cenu získaly první tři návrhy v pořadí a dále byly uděleny dvě finanční odměny za pozoruhodný dílčí podnět v řešení. Vítězný návrh předložila pražská architektonická kancelář MS plan s.r.o., v čele autorského týmu stál doc. Ing. arch. Michal Šourek.

Porota o vítězném návrhu rozhodla jednomyslně a konstatovala celkové velmi citlivé urbanistické řešení, které reaguje na strukturu historického jádra města. Porota dále kladně hodnotila princip postupné výstavby a přiměřený poměr zastavěných ploch a veřejného prostoru. Tím byl vytvořen i požadovaný předpoklad dobrého ekonomického řešení a díky tomu byla ekonomická strategie projektu hodnocena velmi vysoko. Návrh vykázal potřebnou flexibilitu procesu a celkové grafické vyznění, které podpořilo čitelnost a strategii návrhu, bylo velmi kultivované a patřilo k nejlépe zpracovaným.

V březnu 2014 uspořádalo město veřejnou prezentaci všech návrhů předložených v soutěži a za účasti tří zástupců odborné poroty probíhala živá diskuse. Veřejnosti byl popsán průběh, způsob a principy hodnocení a odborné zdůvodnění konečného výroku. Za pozitivní výstup prezentace lze jednoznačně považovat fakt, že většinový názor veřejnosti se ve svém hodnocení shodoval s výrokiem poroty.

Regulační plán a investiční záměry

V září 2014 zastupitelstvo města schválilo zadání regulačního plánu s názvem „Revitalizace území Perla v Ústí nad Orlicí“ a s vítězem urbanisticko-architektonické soutěže uzavřelo příslušnou smlouvu na jeho vypracování. Projekční práce se rozeběhly naplno, město souběžně s regulačním plánem zadalo vypracování investičních záměrů na objekt domu dětí a mládeže, městské galerie v podobě víceúčelové budovy a ateliérů a kreativních učeben střední školy uměleckoprůmyslové. Právě přemístění ateliérů této školy do areálu Perly bylo veřejností vnímáno jako určitá symbolika a odkaz na bývalou textilní historii. Předchůdcem uměleckoprůmyslové školy totiž až do roku 1993 byla Střední průmyslová škola textilní (založená již v roce 1892), která vychovávala textilní odborníky a měla přímou vazbu na bývalou textilku.

Záměr umístit v areálu Perly střední školu, dům dětí a mládeže, městskou galerii, využít bývalou administrativní budovu pro obchod a služby a zároveň zde vytvořit prostor pro bydlení, veřejnou zeleň a centrální parkování, se postupně během roku 2015 vyvíjel a v rámci diskuse s veřejností proměňoval a upřesňoval. Zvažovala se

zejména finanční náročnost celého projektu, reálný časový horizont, budoucí provozní náklady a celkový přínos pro město. Diskuse a specifikace záměrů se stala základem pro definování prohlášení „Vize PERLA 2020“. Také regulační plán byl průběžně v roce 2015 připomínkován a v dubnu 2016 byl zastupitelstvem města projednán a vydán. Jedná se o strategický dokument, který v území vymezuje komunikační koridory, uliční čáry, určuje přípustnou výšku budov, zpřesňuje účel a využití budoucí zástavby a určuje plochy veřejných prostranství a veřejné zeleně. Součástí regulačního plánu je hluková studie, protože dodržení hlukových limitů se ukázalo jako nejvíce limitující faktor v rámci navrženého dopravního řešení. Záměr budoucí podoby nové Perly byl předložen zastupitelstvu města k posouzení a k připomínkování. Pro zastupitele se nejednalo o nový materiál, řada z nich se na vizi města podílela a stála u samého začátku, kdy se hledalo možné využití.

Naplňování vize

Vize PERLA 2020 ve svém obsahu zahrnuje základní investiční záměry, které by měly být v horizontu následujících pěti let realizovány. Jedná se o výstavbu základní technické infrastruktury, novostavbu domu dětí a mládeže, novostavbu ateliérů uměleckoprůmyslové školy, realizaci centrálního parkoviště, rekonstrukci bývalé administrativní budovy a přestavbu bývalé kotelny a rozvodny. Zároveň vymezuje plochy, které budou nabídnuty k prodeji za účelem privátní investice.

Základní technická infrastruktura zahrnuje výstavbu splaškové a dešťové kanalizace, vodovodu, rozvodů elektrické energie, veřejného osvětlení a plynu, vybudování nových komunikací s napojením na stávající silnice, řešení veřejných ploch včetně veřejné zeleně. Předpokládané investiční náklady: 25 mil. Kč.

Dům dětí a mládeže je dvoupatrová novostavba s dominantní venkovní lezeckou stěnou a obytnou plochou střechou. Základem objektu jsou dvě patra kluboven a zázemí, skrz něž prostupuje tubus tělocvičny. Také všechny vnitřní úrovně DDM propojuje vertikální prvek lezecké stěny. Základní prostorový koncept budovy je založen na otevřenosti s tím, že tělocvična je ústředním prostorem budovy. Fasády jsou prolomeny okenními otvory v nepravidelných pozicích tak, aby spolu s barevností rámu podpořily hravost objektu. Předpokládané investiční náklady: 55 mil. Kč.

Objekt střední školy uměleckoprůmyslové vytváří škole nové zázemí. V budově jsou navrženy ateliéry a kreativní prostory pro výuku uměleckých oborů. Návrh představuje novou kreativní školu, jež by měla konkurovat nejlepším uměleckým školám. Obvodové konstrukce budou zděné, okenní a dveřní rámy hliníkové. Vstupy do budovy jsou akcentovány kortenovým pruhem. Fasáda bude částečně obložena klinkery, částečně bude provětrávána a tvořena pásy kortenu, mědi a titan-zinku, popř. systémovými obklady totožné barvy. Předpokládané investiční náklady: 110 mil. Kč.

Centrální parkoviště je umístěno v severovýchodní části areálu v návaznosti na stávající nákupní středisko.

Parkovací plocha pro cca 90 osobních automobilů je navržena jako otevřená úroňová, ale v budoucnosti se uvažuje o výstavbě dvoupatrového parkovacího domu. Předpokládané investiční náklady: 10 mil. Kč.

Rekonstrukcí bývalé administrativní budovy vznikne samostatně pronajímatelná plocha, která je navázána na dvě centrální schodiště. V rámci přestavby jsou navrženy průchody a loubí, které zpřístupňují a kultivují vnitroblok a přilehlé ulice a zároveň poskytují komfort kryté nákupní pasáže. V ulici 17. listopadu loubí vystupuje před objekt a obohacuje veřejný prostor a stává se akcentem nároží. V přízemí budovy jsou navrženy prostorné výlohy a záměr jednoznačně uvažuje o umístění obchodů a služeb. Parter budovy je navržen tak, aby umožnil využití pro bydlení, v současné době se zpracovává studie pro vestavbu loftových bytů. Předpokládané investiční náklady: 90 mil. Kč.

Městská galerie jako vzdělávací centrum vznikne z bývalé kotelny a strojovny. Prostor je určen pro výstavní činnost, vzdělávací akce, besedy a workshopy. Zároveň poskytne reprezentativní prostory pro zasedání zastupitelstva města, které v současné době v Ústí nad Orlicí chybí. Samotný objekt je ponechán v původním tvarovém uspořádání a je vlastně jediný z celého areálu Perly, který si zachoval původní industriální styl. Základem objektu budou dva multifunkční sály, které jsou samostatně přístupné zvenčí. V obou sálech jsou navrženy celoobvodové ochozy, které zajišťují technickou přizpůsobivost sálu. Foyer, zázemí pro zaměstnance, návštěvníky a účinkující budou umístěny v suterénu. Všechny úrovně propojuje vertikální prvek – tubus se schodištěm a výtahem. Prostorový koncept budovy je založen na otevřenosti. Sály budou ponechány prostorově volné. Fasáda a okenní výplně odkazují na původní industriální styl. Předpokládané investiční náklady: 50 mil.

Kč.

Odhadované investiční náklady představují téměř 350 mil. korun, ale město předpokládá využití dotací, dlouhodobého úvěru a spolufinancování z rozpočtu Pardubického kraje, který je zřizovatelem střední školy uměleckoprůmyslové, a proto bude investorem stavby školních ateliérů.

Značka patří k městu

Určitá konkrétní firemní značka měla přímou souvislost se jménem města, ve kterém sídlila, a většinou objekty takovéto firmy dodávaly strukturu i architekturu města i zásadní výraz. Přitom se to nemuselo týkat takových gigantů jako například Škoda v Plzni, Baťa ve Zlíně, Poldi v Kladně nebo Vítkovických železáren v Ostravě. Jednalo se i o menší firmy jako například Papírny Štětí, Cukrovar v Praze-Čakovicích, Tosta Aš, Krajka Aš, Eska Cheb, Favorit Rokycany, porcelánka Pirkenhammer v Březové, porcelánka Haas & Czizek Horní Slavkov, Textilana Liberec, Krajka Kraslice. Když se s takto zcela namátkou sestaveným seznamem proberete, zjistíte, že o mnoha továrních areálech těchto značek, mnohdy ani o značkách, již není ani vidu, ani slechu. Ze svých sídelních měst se zcela vytratily a vytratila se i historická souvislost s průmyslovou výrobou.

Obdobně k sobě patřily pojmy textilka Perla a město Ústí nad Orlicí. Přístup vedení města Ústí nad Orlicí, na rozdíl od mnoha postindustriálních měst, k řešení problematiky využití industriálního úhuru a uchování historické paměti místa je příkladný.

Ing. Svatopluk Zídek Kolegium pro technické památky ČKAIT & ČSSI

Vše začalo demolicí

V současné době probíhá v areálu Perly demolice všech výrobních hal, které se ukázaly jako nevhodné pro možnou rekonverzi. Vše staré a nepotřebné se musí odstranit, aby se uvolnil prostor pro nové a očekávané. Demolice byla zahájena v září 2017 a potrvá až do jara následujícího roku. Souběžně s demolicí probíhá další fáze projektové přípravy. Nyní jsou dokončeny dokumentace pro vydání stavebního povolení na výstavbu veřejné technické infrastruktury, domu dětí a mládeže a uměleckoprůmyslové školy. Zároveň byly zahájeny práce na prováděcích dokumentacích. Město Ústí nad Orlicí předpokládá zahájení vlastní výstavby již v tomto roce. Nejprve budou realizovány rozvody technické infrastruktury a založeny koridory dopravního napojení areálu. Zároveň bude vybudováno centrální parkoviště, které ve městě citelně schází. Na konci léta 2018 bude zahájena výstavba domu dětí a mládeže. Tyto stavby bude realizovat město z vlastního rozpočtu s využitím dlouhodobého úvěru. V roce 2019 by měla být zahájena výstavba střední školy, rekonstrukce administrativní budovy je plánována na konec roku 2020, a to souběžně s rekonstrukcí bývalé kotelny a strojovny.

Ústí nad Orlicí má před sebou ještě hodně práce. Přestože již město ušlo velký kus cesty, stojí vlastně na začátku. Hledání směru, definování vize a vypracovaná projektová příprava je ovšem stěžejní a nejdůležitější součástí této cesty. Zároveň dosavadní otevřená diskuse s veřejností a nalezení široké podpory usnadní v následujících letech vlastní realizaci. Vize PERLA 2020 je sice smělá, ale začíná se postupně naplňovat. Díky tomu v Ústí nad Orlicí Perla žije!

Petr Hájek starosta města

Nový územní plán Kroměříže vypracuje společnost GGM [URL](#)

[WEB](#), Datum: 27.07.2018, Zdroj: dumabyt.cz, Návštěvnost: 241 672

Radní města Kroměříže vybrali zhotovitele nového územního plánu města. Bude jím společnost GGM architektů Ivana Gogoláka z Prahy, Lukáše Grasseho z Olomouce a Petra Malého z Křelova-Břuchotína na Olomoucku. Vítěz nabídl cenu 4,3 miliónu korun bez DPH. ČTK to řekl mluvčí kroměřížské radnice Jan Vondrášek.

Komise vybírala ze dvou účastníků veřejné soutěže. Ze 70 procent rozhodovala kvalita návrhu, respektive pořadí v předchozí soutěži o návrh, nabídnutá cena měla při rozhodování váhu 30 procent. Na druhém místě skončilo sdružení Kyselka-Řihák architekti. Podle smlouvy bude vítěz pracovat postupně po čtyřech etapách a průběžně bude výsledky své práce odevzdávat. Konečný termín dokončení je 30. září 2022.

Podle místostarosty Pavla Motyčky se nový územní plán vypořádá zhruba s 90 požadavky občanů a firem na jeho změnu.